Hebrew Bible

Vol. I

דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז
יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: פתגם
נבואה מן קדם יי דהוה עם הושע בר בארי ביומי עוזיה יותם
אחז יחזקיה מלכיא דבית יהודה וביומי ירבעם בר יואש מלכא
דישראל: תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך
קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי
יהוה: שריות פתגמא דיי בהושע ואמר יי להושע איזיל
אתנבי נבואה על יתבי קרתא טעיתא ואינון מוספין למחטי
ארי מטעא יטעון דיירי ארעא מבתר פלחנא דיי: וילך ויקח
את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן: ואזל ואתנבי עליהון
דאם יתובון ישתביק להון אם לא כמיתר עלי תינין יתרון ואוסיפו
ועבדו עובדין בישין: ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי
עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוא והשבתי
ממלכות בית ישראל: ואמר יי ליה קרי שומהון מבדריא
ארי עוד זעיר ואסער דם פלחי טעותא דאשד יהוא
ביזרעאל וקטילנון על דפלחו לבעלא תבו אינון למטעי
בתר עגליא בבית אל בכין אחשבינה דם זכי על בית יהוא
ואבטיל מלכותא מבית ישראל: והיה ביום ההוא ושברתי את
קשת ישראל בעמק יזרעאל: ויהי בעדנא ההוא ואתבר ית
תקוף עבדי קרב ישראל במישר יזרעאל: ותהר עוד ותלד בת
ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את
בית ישראל כי נשא אשא להם: ואוסיפו ועבדו עובדין בישין
ואמר ליה קרי שומהון דלא רחימין בעובדיהון ארי לא אוסיף

עור לרחמא על בית ישראל ברם אם יתובון משבק אשבוק להון
ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם
בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: ועל דבית יהודה
ארחים ואפרוקינון במימרא דיי אלההון ולא יתפרקון בקשתא
ובחרבא ובעבדי קרבא בסוסון ובפרשין: ותגמל את לא רחמה
ותהר ותלד בן: ודרהון דאיתגליאו לביני עממיא אשתבחו דלא
הוו רחימין בעובדיהון ואוסיפו ועבדו עובדין בישין: ויאמר קרא
שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם: ואמר קרי
שומהון לא עמי ארי אתון לא עמי בדלית אתון מקימין פתגמי
אוריתי מימרי לא הוה בסעדכון: אפטרת במדבר סיני והיה מספר
בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר
יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: ויהי מנין בני
ישראל סגי כחלא דימא דלא מיתכל ולא מתמני ויהי באתרא
דאתגליאו לביני עממיא כד עברו על אוריתא ואתאמר להון
לא עמי אתון יתובון ויתרבון ויתאמר להון עמיה דאלהא קימא:
ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו
מן הארץ כי גדול יום יזרעאל: ויתכנשון בני יהודה ובני ישראל
כחדא וימנון להון רישא חד מדבית דוד ויסקון מארע גלוותהון
ארי רב יום כנושהון: אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה:
נביא אמרו לאחיכון עמי תובו לאוריתי ועל כנישתכון
ארחים: ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה
ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין שדיה: אוכחו לכנשתא
דישראל ואמרו לה ארי היא לא מתעניא בפולחני ומימרי לא

אפטרת במדבר

מקביל צלותה עד דתעדי עובדהא בישיא מקביל אפהא
ופולחן טעוותהא מבין קרוהא: פן אפשיטנה ערמה והצגתיה
כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה
בצמא: דלמא אסליק שכינתי מנה ואעדי יקרה ואשוינה
רטישא כיומיא קדמאי עד לא אתקרבת לפולחני ויחול
רוגזי עלה כמא דחל על עמא דעברו על אוריתי במדברא
ואשוי ארעה צדיא ואקטלינה בבוצרתא: ואת בניה לא ארחם
כי בני זנונים המה: ועל בנהא לא ארחים ארי בנין דטען אנון
כי זנתה אמם הובישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי
נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי: ארי טעת
כנישתהון בתר נביי שקרא בהיתו מלפיהון דהוות אמרא
איהך בתר עממיא רחמי מספקי מיכלי ומשתי כסות מילא
ובוץ משח וכל פרנוסיי: לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי
את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: בכין הא אנא מקלקיל ית
אורחתיך כמא דסיגין בכוביא ואפסיק כמא דמפסקין
בכתליא ושבילהא לא תשכח: ורדפה את מאהביה ולא
תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל
אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: ותרדוף שלם עם עממיא
רחמהא ולא תדביק ותבעי סעיד ולא תשכח ותימר איהך
ואתוב לפולחן רבוני קדמאה ארי טב לי כד הויתי פלחא
קדמוהי מכען לא[illegible] טעותא: והיא לא ידעה כי אנכי
נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו
לבעל: ואינון לא ידעין ארי אנא בריכית להון עיבורא וחמרא

ומשחא וכספא אסגיתי להון ודהבא מניה עבדו לטעוותא:
לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי
ופשתי לכסות את ערותה: בכין יתוב מימרי למלט עיבורא
בעדן אידריה וחמרא בזמן מעצרתיה ואציל כסות מילא ובוץ
דיהבית לה לכסאה ית קלנה: ועתה אגלה את נבלתה לעיני
מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: וכען אגלי ית קלנה לעיני
עממיא לחמהא ואנש לא ישיזבינה מן ידי: והשבתי כל משושה
חגה חדשה ושבתה וכל מועדה: ואבטיל כל חדותה חגהא
ירחהא ושבהא וכל מועדהא: והשמתי גפנה ותאנתה
אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים
ליער ואכלתם חית השדה: ואצדי פירי גופנה ותינה דהות אמרא
יקר אנון לי דיהבו לי עממיא רחמי ואשוינון לחרשא ותיכלנון
חית ברא: ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם
ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם
יהוה: ואסער עלה ית יומיא דהות פלחא לטעותא ומסקא להון
בוסמין הות דמיא לאיתתא דשבקת ית בעלה ואיתקנת
בקדשהא ובחליטת מרגליתהא וטעת בתר רחמהא כין
כנשתא דישראל רחימת למפלח לטעותא ופלחני שבקת
אמר יי: לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה
המדבר ודברתי על לבה: בכין הא אנא משעביד לה לאוריתא
ואעביד להון נסין וגבורן כמא דעבדית לה במדברא ובידי
עבדי נביא אמליל תנחומין על לבה: ונתתי לה את כרמיה
משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה

וביום עלותה מארץ מצרים׃ ואמני לה ית פרנסהא מיתמן ויית
מישר עכור לתחמודי נפשו ית נהון תמן למימרי כיומי קדם
ואף אנא אעביד להון נסין וגבורן כיום מסקהון מארעא דמצרים׃
והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי׃
ויהי בעדנא ההוא אמר יי׳ תתנהון לפלחני ולא תפלחון עוד
לטעותא׃ והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם׃
ואעדי ית שום טעות עממיא מפומהון ולא יהי דוכרן משומהון
עוד׃ וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים
ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ
והשכבתים לבטח׃ ואגזר להון קים בעדנא ההוא דיהון שלם
עם חית ברא ועם עופא דשמיא ורחשא דארעא וקשתא וחרבא
ועבדי קרבא אבטיל מן ארעא ואשרינון לרוחצן׃ וארשתיך
לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים׃
ואקימינכון קדמי לעלם ואקימנכון קדמי בקשטא ובדינא
ובחסדא וברחמי׃ וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה׃
ואקימנכון קדמי בהימנותא ותדעון למדחל מן קדם יי׳׃
והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים עי׳ כא
והם יענו את הארץ׃ ויהי בעדנא ההוא אקביל צלותכון אמר
יי׳ אפקיד ית שמיא ואנון יחתון מטרא על ארעא׃ והארץ
תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל׃
וארעא תרבי עיבורא וחמרא ומשחא ואנון יספקון לגלות
עמי יזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא
עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי׃ ואקימנכון קדמי בארע בי׳

שכינתי וארחים עליהון דלא רחימין בעובדיהון ואימר לדהויתי
אמר להון לא עמי ברם עמי אתון והוא יימר אלהי׃
ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת
כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי
אשישי ענבים׃ ואמר יי לי עוד איזיל אתנבי נבואה על בית
ישראל דאנון דמן לאתתא דרחימא על בעלה ומזניא עלוהי
וכל כדין רחים לה ולא צבי למפטרה כין רחמת יי על בני ישראל
ואנון מתפנן בתר טעות עממיא ברם אם יתובון ישתביק להון
ויהון דמן לגבר דאשתלי ואמר מילא בחמריה׃ ואכרה לי בחמשה
עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים׃ ופרקתינון במימרי
ביום חמישת עסר לירח ניסן ויהבית כסף תקליא כיפור נפשהון׃
ואמרית דיקרבון קדמי עומר ארמותא מעללת סערין׃ ואמר
אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך׃
נביא אימר לה כנשתא דישראל חוביכון גרמו לכון דתגלון
יומין סגיאין תתנהון לפלחני לא תטעון ולא תפלחון לטעוותא
ואף אנא עתיד לרחמא עליכון׃ כי ימים רבים ישבו בני ישראל
אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים׃ ארי יומין
סגיאין יתבון בני ישראל לית מלכא מדבית דויד ולית דעביד
שולטן על ישראל ולית דדבח לרעוא בירושלם ולית קמתא
בשומרון ולית אפוד ומחוי׃ אחר ישבו בני ישראל ובקשו את
יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית
הימים׃ בתר כין יתובון בני ישראל ויתבעון ית דחלתא דיי
אלההון וישתמעון למשיחא בר דויד מלכהון ויתנהון

לפלחנא דיצרי וסגי טוביה דייתי להון בסוף יומיא׃
שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ
כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ׃ קבילו פתגמא דיי
בני ישראל ארי דינא קדם יי עם יתבי ארעא ארי לית עבדי
קושטא ולית גמלי חסדא ולית דמהלכין בדחלתא דיי בארעא׃
אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו׃ ימן לשקר
וכדבין וקטולי נפשן וגנבין וניפין מולדין בנין מנשי חבריהון
וחובין על חובין מוספין׃ על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב
בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו׃ על כין
תחרוב ארעא ויצדי כל דיתיב בה בחית ברא ובעופא דשמיא
ואף נוני ימא יזערון מן קדם חוביהון׃ אך איש אל ירב ואל יוכח
איש ועמך כמריבי כהן׃ על דאמרין ספר לא יליף ולא יוכח נבי
ועמך נצן עם מלפיהון׃ וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה
ודמיתי אמך׃ ותתקלון ביממא ויתקלון אף נביי שקרא דעמכון
כיד בליליא ואבהית כנישתכון׃ נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה
הדעת מאסת ואמאסך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך ית
גם אני׃ אטפשו עמי מבלי דעתא ארי את במידע דחלתי קצתא א
וארחקינך מלשמשא קדמי ועל דאתנשיתא אוריתא דאלהך
ארחיק בנך אף אנא׃ כרבם כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר׃ כמא
דאסגיתי להון עללא כין אסגיאו למחטי קדמי יקרהון בקלנא
חליפו׃ חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו׃ כהניא פסו
למיכל חטוות עמי בדיל לאוספא חובין על חובי נפשהון׃ והיה
כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו׃ ויהי כמא

דאשוי חילונאה כלהנא לא אפסא קודשי כין אפיס ית יקרהון ואשוי
דיקיר לדכסיר בדיל לאתפרעא מנהון כאורחתהון בישתא
וכעובדיהון מקלקליא אתיב להון: ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא
יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר: ייכלון ולא יסבעון יסבון נשין
ולא יילדון בנין ארי ית פולחנא דיי שבקו ולא נטרו: זנות ויין
ותירוש יקח לב: זנותא וחמרא ורויותא שליף ומטעי ית
ליבהון: עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה
ויזנו מתחת אלהיהם: עמי דבצלים אעיה שאילו ומדמי דחטריה
מחוי ליה ארי לוח דטעו אטעיתנון וטעו מיבתר פולחנא
דאלההון: על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת
אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם
תנאפנה: על רישי טוריא מדבחין ועל רמתא מסקין בוסמין
ותחות בלוט ולבן ובוטמא ארי מעפי טוליה על כין מזניין
בנתכון דהואה לכון מבנת עממיא וכלתכון דנסיבתון לבניכון
מן עממיא גייפן: לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל
כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו ועם הקדשות יזבחו
ועם לא יבין ילבט: לא אסער על בנתכון ארי מזנין ועל
כלתכון ארי גייפן ארי אינון עם זניתא מסתיען ועם נפקת ברא
אכלין ושתן עם דרא דלא אסתכל באוריתא הלא אתרטיש:
אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל
תעלו בית און ואל תשבעו חי יהוה: אם טען אתון דבית ישראל
לא יתחייבון דבית יהודה ולא תיתון לגלגלא ולא תסקון לבית
אל ולא תשתבעון לשקר קיים הוא יי: כי כפרה סררה סרר

ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב: ארי כתורא דאתפטים
ובעטכין מריד בסגי טובא ישראל כען ידברינון יי כאימר
בבקעא: חבור עצבים אפרים הנחלו: אתחברו לטעוותא בית
ישראל שבקו להון ית פולחני: סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון
מגניה: שלטוניהון אסגיאו שיריאן מן אונס בכין טעו אתפניאו
בתר זנותא רחימו דייתי להון קלנא רברביהון: צרר רוח אותה
בכנפיה ויבושו מזבחותם: עובדי רברביהון לא תקנין כמא דלית
אפשר למצר רוח בכנף כען איתי עליהון סנאה ויבהתון מאיגורי
טעוותהון: שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל
ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת
פרושה על תבור: שמעו דא כהניא וקבילו בית ישראל ובית
מלכא אציתו הלא לכון למידע דינא ארי תקלא הויתון למלפיכון
כמצדא דפריסא על טור רם: ושחטה שטים העמיקו ואני
מוסר לכלם: ודבחין לטעוון מסגן ואנא מיתי יסורין על כולהון:
אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית
אפרים נטמא ישראל: קדמי גלן עובדי בית אפרים ודבית
ישראל לא מטמרין מן קדמי ארי כען טעו דבית אפר אסתאבו
דבית ישראל: לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים
בקרבם ואת יהוה לא ידעו: לא שבקין עובדיהון למתב לפולחנא
דאלההון ארי רוח דטעו אטעיתנון ואולפן מן קדם יי לא תבעו:
וענה גאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם
יהודה עמם: וימאך יקר ישראל ואנון חזן ודבית ישראל ודבית
אפרים יתקלון בחוביהון יתקלון אף דבית יהודה עימהון:

בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ מהם:
בענהון ובתוריהון יהכון למתבע אולפן מן קדם יי לא ישכחון
יסליק שכינתיה מנהון: ביהוה בגדו כי בנים זרים ילדו עתה
יאכלם חדש את חלקיהם: במימרא דיי שקרו ארי בנין
מבנת עממיא קיימו להון כען איתי עליהון עממיא ירח בירח
ויבזון ית פירי ארעהון: תקעו שופר בגבעה
חצצרה ברמה הריעו בית און אחריך בנימין: נביא ארימו
קלכון כיד בשופרא אתנבו דייתון עליהון עממין קטולין על
דאמליכו עליהון ית שאול דמגבעתא אצוחו כיד בחצוצרתא
אימרו דייתון עליהון מלכין ומשריתהון על דלא קבילו
לפתגמי שמואל נביא דמרמתא בסרו עליהון יתבות עבדי
קרבא על דשקרו במימרי ואסתחרו לאחרא מבתר פלחני ולא
פלחו קדמי בבית מקדשא דבארע שיבט בנימין: אפרים
לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה:
דבית אפרים לצדו יהון ביום תושלמת חובין ברם בשבטיא
דישראל הודעית אוריתא: היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם
אשפך כמים עברתי: יהוון רברבי יהודה כמשני תחום עליהון
אשפוך כמיא חמתי: עשוק אפרים רצוץ משפט כי הואיל
הלך אחרי צו: אניסין דבית אפרים כבישין בדינהון ארי
אתפניאו דייניהון למטעי בתר ממון דשקר: ואני כעש לאפרים
וכרקב לבית יהודה: ומימרי כעשא לדבית אפרים וכרקבא
לדבית יהודה: וירא אפרים את חליו ויהודה את מזורו וילך
אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם

ולא יגהה מכם מזור׃ וחזא אפרים ית מרעיה ויהודה ית מכאוביה
ואזלו דבית אפרים לאתור ושלח למלכא דייתי לאתפרעא להון
נביא אימר להון והוא לא יכול לאסאה לכון ולא יניח מינכון
מכאוב׃ כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני
אטרוף ואלך אשא ואין מציל׃ ארי במימרי כליתא לדבית
אפרים וכבר אריון לדבית יהודה אנא במימרי אקטול ואעדי
ארים גבורתי ולית דמשיזיב׃ אלך אשובה אל מקומי עד אשר
יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני׃ אסליק שכינתי אתיב
למדור קדשי דבשמיא עד דידעון דחבו ויבעון מן קדמי כד
תיעוק להון ויתבעון דחלתי׃ לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף
וירפאנו יך ויחבשנו׃ יימרון איתו ונתוב לפולחנא דש׳ ארי הוא
דמחנא יסינא ודאיתי עלנא תברא יניח לנא׃ יחיינו מימים ביום
השלישי יקמנו ונחיה לפניו׃ יחיננא ליומי נחמתא דעתידין
למיתי ביום אחיות מיתיא יקימיננא ונחי קדמוהי׃ ונדעה
נרדפה לדעת את יהוה כשחר נכון מוצאו ויבוא כגשם לנו
כמלקוש יורה ארץ׃ ונילף נרדוף למידע ית דחלתא דש׳ כניהור
צפרא דמקשט במפקיה וייתי ברכן לנא כמטר מנבר
וכלקישא דמרוי ארעא׃ מה אעשה לך אפרים מה אעשה
לך יהודה וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך׃ מן קדם
דין דקשוט מא אעביד לכון דבית אפרים מא אעביד לכון
דבית יהודה וטבוותכון כענן צפרא וכטלא דמוחי פסיק׃ על
כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי פי ומשפטיך אור יצא׃
על כין על דאזהרתינון בשליחות נביי ולא תבו איתיתי עליהון

קטולין על דעברו על מימר רעותי ודיני כנהור נפיק׃ כי
חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות׃ ארי בעבדי חסדא
רעוא קדמי מדדבח ועבדי אוריתא דיי מימסקי עלון׃ והמה
כאדם עברו ברית שם בגדו בי׃ ואינון כדריא קדמאי עברו
על קימי בארע טבא דיהבית להון למעבד רעותי תמן שקרו
במימרי׃ גלעד קרית פועלי און עקבה מדם׃ גלעד קרית
אנוסין בנכלין אשדין דם זכי׃ וכחכי איש גדודים חבר כהנים
דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו׃ אתחברו אינון וכהניהון
באורח חדא קטלין נפשן כתף חד ארי עיצת חטין עבדין׃
בבית ישראל ראיתי שערוריה שם זנות לאפרים נטמא
ישראל׃ בבית ישראל חזיתי שנו אשניאו קימא דיגזיר
עמהון דלא למפלח לטעוותא תבו אינון למטעי בתר
עגליא בבית׳ תמן טעו בית אפרים אסתאבו בית ישראל׃
גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי׃ אף דבית יהודה
שריאו לאסגאה חובין אף להון ימטי קיצא באתבותי גלות
עמי׃
כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים
ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוץ׃
כמתבעי חובי ישראל ויתגלין עוית אפרים ובישת שומרון
ארי עבדו שקר בליליא בבתיא גנבין ברברא בימממא
קפחין׃ ובל יאמרו ללבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום
מעלליהם נגד פני היו׃ ולא מחשבין בליבהון דכל
בישתהון גלין קדמי כען יקפונון עובדיהון בישיא דקדמי
הוו גלן׃ ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים׃ בסריקתהון

מחדן מלכא ובכר ביהון דכרבין: כלם מנאפים כמו תנור
בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו: כולהון
מחמדין למנגף נשי חבריהון דלקין כתנורא דאזי ליה נחתומא
בכין יגלון בפריע מקרויהון כמא דמוחן לקימא מחשבת רשעא
ועל דלא אידכרו נסין וגבורן דאתעבידו להון ביום מסקהון
ממצרים מעידן מלש לישא עד לא חמע: יום מלכנו החלו
שרים חמת מיין משך ידו את לצצים: יומא דמטאו עליהון
מלכהון שריאו רברביא למשתי עמיה חמר נגד לידיה
סיעת שקרין: כי קרבו כתנור לבם בארבם כל הלילה ישן
אפהם בקר הוא בער כאש להבה: ארי אתקרבו לעיצת חטאין
ולא עכילו כתנורא בער ליפהון באתכמוניהון כל ליליא מוריך
רגזהון עד צפרא הוא דליק כאישא שלהובי: כלם יחמו כתנור
ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קורא בהם אלי: כולהון
מחממין כתנורא ובלישן שקרהון מחייבין ית דייניהון כל
מלכיהון אתקטלו לית דמצלי מנהון קדמי: אפרים בעמים
הוא יתבולל אפרים היה עגה בלי הפוכה: בית ישראל בעממיא
אנון אתערבו בית ישראל דמן להררא דעד לא אתאכלת
אתהפכת: אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו
והוא לא ידע: בזו עממיא נכסיהון ואנון לא ידעין אף חלשותא
מטיתנון ואינון לא מסתכלין: וענה גאון ישראל בפניו ולא
שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת: ומאך יקר ישרא׳
ואנון חזן על דלא תבו לפלחנא דש׳ אלההון ולא בעו מן קדמוהי
בכל דא: ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור

הללו: והוו בית ישראל דמן כיונה שריהתא דאתנסיבו בנהא
ולית לה לב למצרים אתקרבו לאתור גלו: כאשר ילכו אפרוש
עליהם רשתי כעוף השמים אורידם איסירם כשמע לעדתם:
באתר דיהכון אפרוס עליהון מצדתי כעופא דשמיא אטלטילנון
יסורין איתי עליהון על דשמעו לעיצתהון: אוי
להם כי נדדו ממני שד להם כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה
דברו עלי כזבים: וי להון ארי אתרחקו מדחלתי בזוזין איתי
עליהון ארי מרדו במימרי ואנא הויתי פריק להון ואנון ממללין
קדמי כדבין: ולא זעקו אלי בלבם כי יילילו על משכבותם
על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי: ולא מצלן קדמי בליבהון
בכין מיללין על ערסתהון בסגי עיבורא וחמרא דהוו כנשין
מרדו במימרי: ואני יסרתי חזקתי זרועתם ואלי יחשבו רע:
וכמא דאנא מיתי יסורין ומתקיף על דרעיהון כין אף אינון
מוספין לחשבא קדמי בישן: ישובו לא על היו כקשת רמיה
יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ מצרים: תבו
למהדר מן אוריתא לא על דאבאישית להון דמן אנון כקשת
נכילא יתקטלון בחרבא רברביהון מיעמקות לישנהון אלין
עובדיהון עד דאנון בארעא דמצרים: אל חכך שפר כנשר על ח
בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורתי פשעו: נביא בחכך אכלי
כד בשופרא אימר הא כנשרא דמשתדי כין יסק מלך
במשריתיה וישרי על בית מקדשא דש חלף דעברו על קימי
ועל אוריתי מרדו: לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל: בכל עידן
דאנא מיתי עליהון עקא קדמי מצלן ואמרין כען ידענא ארי

לית לנא אלה בר מנך פרוקנא ארי אנחנא עמך ישראל: זנח
ישראל טוב אויב ירדפו: טעו בית ישראל מבתר פולחני
דבדיליה אנא מיתי עליהון טובא מכען סנאה ירדופנון: הם
המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם
עצבים למען יכרת: אנון אמליכו ולא ממימרי רביאו ולא
מידעותי כספהון ודהבהון דאסיקון להון ממצרים עבדו להון
טעון בדיל דישתיצון: זנח עגלך שמרון חרה אפי בם עד
מתי לא יוכלו נקיון: טעו בתר עגלא דשומרון תקיף רוגזי
בהון עד אימתי לא יכלון למזכי: כי מישראל והוא חרש
עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה עגל שמרון: ארי
מישראל והוא נגר אומן הוא עבדיה דחלא דלית ביה צרוך
הוא ארי לנסרי לוחין יהי עגלא דשומרון: כי רוח יזרעו וסופתה
יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמח אולי יעשה זרים יבלעהו:
בית ישראל דמן לדרוח זרע ועלעול חציד קמא לית ליה נוב
לא יעביד מא אם יקנון נכסין עממיא יבזונונון: נבלע ישראל
עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו: אתבזיז ישראל כען הוו בעממיא
כמנא דלית צרוך ביה: כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים
התנו אהבים: ארי אנון גלו לאתור על דהליכו ברעות נפשהון
כעדר מרוד בית ישראל אתמסרו ביד עממיא דרחימו: גם כי
יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים: אף
אם ישנון בית ישראל דחלתי על לבהון מביני עממיא אקריב
גלוותהון ואפילו יה כמון כזעיר אעדי מנהון מדות מלכין
שלטונין: כי הרבה אפרים מזבחות לחטא היו לו מזבחות לחטא:

ארי אסגיאו דבית אפרים איגורין למחטי הוו להון איגורי
טעוותהון לתקלא: אכתוב לו רבו תורתי כמו זר נחשבו:
כתבית להון סגיות ואנון כעממיא אתחשיבו: זבחי הבהבי
יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד
חטאתם המה מצרים ישובו: דבחין דמגבן מן אונס דבחין
בסר ואכלין וקדם יי לא רעוא בהון כען יסער חוביהון ויתפרע
עויתהון אנון למצרים יתובון: וישכח ישראל את עשהו ויבן
היכלות ויהודה הרבה ערים בצורות ושלחתי אש בעריו
ואכלה ארמנותיה: ושבק ישראל ית פולחן עבריה ובנא היכלין
לטעותא ודבית יהודה אסגיאו קרוין כריכן ואשלח אישתא
בקרווהי ותשיצי בירניתיה: אל תשמח ישראל
אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות
דגן: לא תחדון דבית ישראל לא תבועון כנמוסי עממיא ארי
טעיתון מבתר פלחנא דאלהכון רחימתון למפלח לטעוותא
על כל אדרי עיבור: גרן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה: מאדרא
וממעצרא לא יתזנון וחמרא לא יסופיק להון: לא ישבו בארץ
יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו: לא יתבון בארע
שכינתא דיי ויתובון דבית אפרים למצרים ולאתור יגלון מסאב
ייכלון: לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונים
להם כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה: לא
ינסכון קדם יי נסכין דחמר לא יתקבלון לרעוא קורבנהון
ודבחיהון כלחים מרחק להון כל דייכלניה יסתאב ארי קרבנהון
על נפשיהון לא מכפר עליהון בית מקדשא דיי: מה תעשו

ליום מועד וליום חג יהוה: מא תעבדון ליום מועדא וליום חגא
דיי: כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם מף תקברם מחמד
לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם: אריהא יגלון מן קדם בזוזין
למצרים יתכנשון למפיס יתקברון בית חמדת כספהון קרסולין
ישרון חתולין בבירניתהון: באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו
ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה
משטמה: אתו יומי סוערנא אתו יומי תשלמת חובין ידעון דבית
ישראל דהוו מתנבן להון נביי קשטא ומשעממין להון נביי
שקרא על דסגיאו חובך תקיפו חטאך: צפה אפרים עם אלהי
נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו: מסכן בית
ישראל דיתקיים להון פולחן טעותא לנבייהון קולין צלן על כל
אורחתהון מסגן תקלא בבית מקדשא דאלההון: העמיקו שחתו
כימי הגבעה יזכור עונם יפקוד חטאותם: אסגיאו לחבלא כיומי
גבעתא כען יסער חוביהון ויתפרע עויתהון: כענבים במדבר
מצאתי ישראל כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם
המה באו בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם: כגופן
דשתיל על מבוע דמיין כין במדברא ערע מימרי לישראל
כבכרא בתינתא דבאול מאבבה חביבית אבהתכון אנון אתחברו
לבעלא פעור וטעו לבהתא והוו שקוצין כד רחימו: אפרים כעוף
יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהריון: בית ישראל כעופא
דאפרחוהי מקנה ואיטלטל כין גלא ית יקרהון ולד לא יסגון
ומפירי מעיהון לא יחדון על דמנעו רגליהון מלאיתחזאה בבית
מקדשיי: כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם כי גם אוי להם

בשורי מהם׃ ארי אם ירבון ית בניהון ואתכילנון מלמהוי גברין
ארי אף וי להון בסלקותי שכינתי מנהון׃ אפרים כאשר ראיתי
לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא אל הרג בניו׃ כנשתא
דישראל במעבדה אוריתא דמיא לצור באצלחותה בשליותה
חבו דבית אפרים לקטלא לפלחן טעותא בניהון׃ תן להם יהוה
מה תתן תן להם רחם משכיל ושדים צמקים׃ הב להון יי
תושלמת עובדיהון הב להון רחם מתכיל ותדין יבישין
כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים על רע מעלליהם מביתי
אגרשם לא אוסף אהבתם כל שריהם סררים׃ כל בישתהון
גלין קדמי בגלגלא ארי תמן רחיקתינון על בישות עובדיהון
מבית מקדשי אתריכנון לא אוסיף לרחמא עליהון דכל
רברביהון מרדין׃ הכה אפרים שרשם יבש פרי בלי יעשון
גם כי ילדון והמתי מחמדי בטנם׃ בית ישראל דמן לאילנא
דלקא שורשיה מלרע יביש נופיה מלעילא נובלא יעביד אף
אם ירבון בנין ואקטיל שפר מעיהון׃ ימאסם אלהי כי לא שמעו
לו ויהיו נדדים בגוים׃ ירחיקנון אלהי ארי לא קבילו למימריה
ויהון מטלטלין בעממיא׃ ס גפן בוקק ישראל
פרי ישוה לו כרב לפריו הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו
מצבות׃ גפן בזיזא ישראל דהוה גפן נסב במעבדיה אוריתא
פירי עובדיהון גרמו להון דיגלון כד אסגיתי להון עללא אסגיאו
פולחן לאיגוריהון כד איתיתי טובא לארעהון אוטיבו לקמתהון
חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישודד מצבותם׃
אתפליג לבהון על אוריתא כען יחובון כען איתי עליהון סנאה

יחזר קדלהון דאגריהון יבוז קמתהון: כי עתה יאמרו אין מלך לנו
כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו: ארי כען יימרון לית
מלכא לנא ארי לא דחילנא מן קדם יי ומלכא מא יעביד לנא:
דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי
שדי: ממללין מלין דאונס ימן לשקר למא גזרין קים כען
אתי עליהון כריש חוין בישין דין שקרהון על תחומי חקלין:
לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו
עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו: על דפלחו לעגליא בבית אל
מלך במשריתיה יסק עליהון ויגלי יתהון יסבון מנהון עגלא
דשומרון ארי אתאבלו עלוהי עמיה ופלחוהי עלוהי יבועון על
על יקריה ארי גלא מניה: גם אותו לאשור יובל מנחה למלך
ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו: אף יתיה לאתור
יובלון קורבנא למלכא דייתי לאתפרעא להון נביא אימר להון
בהתא דבית אפרים יקבלון ויבהתון בית ישראל ממלכי
עצתהון: נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים: בהיתת
שומרון במלכה כרתחא על אפי מיא: ונשמדו במות און
חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים
כסונו ולגבעות נפלו עלינו: ויצדיין במת בית אל חובי ישראל
גרמו להון דיגלון כובין ואטטין יסקון על איגוריהון כען איתי
עליהון עקא דיהון דמן כאילו טוריא חפן להון ורמתא נפלן
עליהון: מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו
לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עלוה: מיומי גבעתא
חטיתון דבית ישראל תמן קמו מרדו במימרי למנאה עליהון

מלכא ואף לא זכיאו דתתקיים להון מלכותא בגבעתא לתמן
אתו עליהון עבדי קרבא לקטלא אבהן עם בנין סליקו: באותי
ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם לשתי עונתם: במימרי
איתיתי עליהון יסורין וכנשית עליהון עממיא ושליטו בהון
כמיסר פדנא על תרתין עונתיה: ואפרים עגלה מלמדה אהבתי
לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה
ישדד לו יעקב: כנשתא דישראל דמיא לעגלתא דמלפין לה
למרדי ולא אשפא רחמא להלכא ברעות נפשה ואנא פרקית
יתהון משעבוד מצראי אעדיתי ניר תקוף מצוריהון אשריתי
בית ישראל על תקוף ארעא דאמוראה מכבשין קדמיהון
דבית יהודה אחסינית יתהון אחסנא דקיימית לאבהון יעקב:
זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש
את יהוה עד יבוא ויורה צדק לכם: בית ישראל עבידו לכון
עובדין טבין הליכו באורחא דזכו קיימו לכון אלפן אוריתא
הא בכל עדן נביא אמרין לכון תובו לפלחנא דיי כען יתגלי
וייתי זכוון לכון: חרשתם רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי
כחש כי בטחת בדרכך ברוב גבוריך: אתעשתון אוניס רשע
עבדתון אתקבלתון תושלמת עובדיכון ארי אתרחיצתא
באורחתך בסגי גיברך: וקאם שאון בעמך וכל מבצריך
יושד כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה אם על בנים
רטשה: ויקום אתרגושא בעמך וכל כרכך יתבזזון כביזת
שלמא בכמנא ביומא דקרבא אם על בנין קטילת: ככה
עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה

מלך ישראל: כדין גרמו לכון חוכין דחבתון בבית אל מן קדם
בישות עובדיכון בסופא בצפרא בהית אתפנע מלכא דישראל:
כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני: ארי רבי הוה
ישראל ורחימתיה וקריבתיה לפלחני וממצרים קריתי להון
בנין: קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסילים
יקטרון: שלחית נביי לאלפא להון ואנון טעו מקביל אפיהון
לבעליא מדבחין ולצלמניא מסקין בוסמין: ואנכי תרגלתי
לאפרים קחם על זרועותיו ולא ידעו כי רפאתים: ואנא במלאך
שליח מן קדמי דברית באורח תקנא ישראל נטילתנון כיד
על דרעין ולא ידעין דמן קדמי מתרחם עליהון: בחבלי אדם
אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיהם
ואט אליו אוכיל: במגדת בנין רחימין נגדתינון בתקוף רחמא
והוה מימרי להון כאיכרא טבא דמקיל בכתף תוריא ומוריך
בלחותא ואף כד הוו במדברא אסגיתי להון טובא למיכל:
לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב:
לא יתובון לארעא דמצרים ברם אתוראה ישלוט בהון ארי
מסרבין למתב: וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממועצותיהם:
ותחול חרבא בקרווהי ותקטיל גיברוהי ותשיצי רברבוהי
ממלכי עצתהון: ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו
יחד לא ירומם: ועמי פליגין למתב לאוריתי במלועא קשיא
יתערעון כחדא לא יהכון בקומא זקופא: איך אתנך אפרים
אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך
עלי לבי יחד נכמרו נחומי: איכדין אמסרינך אפרים

אשיצינך ישראל איכדין אבדינך כאדמה אשוינך כצבואים
מתערע מימרי קימי לקבלי כחדא מתגוללא רחמת אבהתכון:
לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא
איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: לא אעביד תקוף רגזי לא
יתוב מימרי לחבלא בית ישראל ארי אלהא אנא ומימרי [illegible]
קיים ולית עובדי כבני בסרא דדיירין על ארעא כין גזרית
דביניכון שכינתי קדישא ולא אחליף בקריא אוחרי עוד ית
ירושלם: אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו
בנים מים: בתר פולחנא דיי יהכון מימריה כאריא דמכלי
ארי הוא יכלי ויתכנשן גלותא ממערבאי: יחרדו כצפור
ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם
יהוה: כעופא דאתי בגלאי כין ייתון דגלו לארעא דמצרים
וכיונה דתיבא לגו שובכה כין יתובון דאיטלטלו לארעא
דאתור ואותיבינון בשלם לבתיהון ומימרי יהי בסעדהון אמר
יי: סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל
ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן: איסגיאו קדמי
כדבין בית אפרים ובנכלין בית ישראל ודבית יהודה הוו
מיתקפין בפלחנא עד דגלא עמא דאלהא מיארעהון ואנון
דהוו פלחין קדמי בבית מקדשא מתקלין עמא קדישא
בכין הוו קיימין: אפרים רעה רוח ורדף קדים כל היום כזב
ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל: בית
ישראל דמן לדרוח זרע ועל עול חציר כל יומא כדבין ובזא

מסגן וקים עם אתוראה אקימו וקורבנא למצרים מובלין: וריב
ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו: ודינא
קדם יי עם דבית יהודה ולאסערא על יעקב כאורחתיה כעובדוהי
תקנא יתיב ליה: בבטן עקב את אחיו ובאונו שרה את אלהים:
נביא אימר להון הלא יעקב עד לא אתיליד אמיר דיסגי מן אבוכן
אחוהי ובתוקפיה אתרבב עם מלאכא: וישר אל מלאך ויכל
בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו: ואתרבב עם
מלאכא ויכיל בכא ובעא מניה בית אל אתגלי עלוהי ותמן
ימליל עמנא: ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: והוא יי אלהי
צבאות דאתגלי על אברהם יצחק ויעקב וכמא דאמיר על ידי
משה יי דוכרניה לכל דר ודר: ואתה באלהיך תשוב חסד
ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד: ואת בפלחנא דאלהך
תתקף חסדא ודינא טר וסבר לפרקנא דאלהך תדירא: כנען
בידו מאזני מרמה לעשק אהב: לא תהון כתגרין דבידיהון
מוזנוון דנכל למינס לחמיין: ויאמר אפרים אך עשרתי
מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא: ואמרו
דבית אפרים ברם עתרנא אשכחנא אוניס לנא נביא אימר
להון הא כל עותריכון לא יתקיים לכון ביום תושלמת חובין
ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים
כימי מועד: ואנא יי אלהך דאפיקתך מארעא דמצרים
עוד אותיבנך במשכנין כיומי קדם: ודברתי על הנביאים
ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה: ומלילית עם

נביא ואנא נבואן אסגיתי וביד עבדי נביא שלחית: אם גלעד און
אך שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי
שדי: אם בגלעד הוו אנוסין ברם בבית גלגלא תורין לטעוון
דבחו אף איגוריהון אסגיאו כיגרין על תחומי חקלן: ויברח יעקב
שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר: נביא אמר להון
הלא יעקב אבוכון אזל לחקלי ארם ופלח ישראל באתתא ובאתתא
נטר ענא: ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר:
ואף כד נחתו אבהתכון למצרים נביא שלחית ואסיק ית ישראל
ממצרים ועל ידי נביא אתנטרו: הכעיס אפרים תמרורים
ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו: מרגזין דבית אפרים
מוספין למחטי וחובת דם זכי דאשד עלוהי יתוב וחיסוריה
יג יתיב ליה רבוניה: כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל
ויאשם בבעל וימת: כד ממליל חד מדבית אפרים רתיתא
אחיד להון לעממיא מדרכבין הוו בישראל וכדו דחבו על
דפלחו לטעותא מתקטלין: ועתה יוספו לחטא ויעשו להם
מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלו להם הם
אמרים זבחי אדם עגלים ישקון: וכען מוספין למחטי ועבדו
להון מתכא מכספהון כדמותהון צלמנין עובד אומנין כולהון
להון אינון מטען נביי שקרא דבחין לעובד ידי אנשא תוריא
לעגליא נכסין: לכן יהיו כענן בקר וכטל משכים הלך כמץ
יסער מגרן וכעשן מארבה: בכין יהון כענן צפרא וכטלא
דמוחי פסיק כמוצא דנסבא רוחא מאידרא וכתננא דעדי
מכוות נורא: ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי

לא תדע ומושיע אין בלתי: ואנא אלהך דאסיקתך מארעא
דמצרים ואלה בר מני לא תידע ופריק לית אלא אנא: אני ידעתיך
במדבר בארץ תלאבות: אנא סופיקית צרכיכון במדברא בארעא
דהויתון צריכין בה לכל מדעם: כמרעיתם וישבעו שבעו וירם
לבם על כן שכחוני: כד זנתינון סבעו מסבע וראים לבהון על כין
שבקו להון ית פולחני: ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך אשור:
והוה מימרי להון כליתא כנמרא דכמין על שבילאי: אפגשם
כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה
תבקעם: ערע מימרי בהון כדב מתכיל ותברית רשע ליבהון
וקטילתינון תמן כבני אריון כחית שינא דמבזעא שיציתינון:
שחתך ישראל כי בי בעזרך: כד מחבלין אתון עובדיכון דבית
ישראל שלטין בכון עממיא וכד תיבין אתון לאוריתי מימרי
הוי בסעדכון: אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך ושפטיך אשר
אמרת תנה לי מלך ושרים: אן מלכך כען ויפרקינך בכל קרווך
ודינך דאת אמר מני עלי מלך ושלטונין: אתן לך מלך באפי ואקח
בעברתי: מניתי עלך מלכא ברוגזי ואעדיתי בחמתי: צרור עון
אפרים צפונה חטאתו: גניזין חובי בית אפרים נטירין לאתפרעא
כל חטאיהון: חבלי יולדה יבאו לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמד
במשבר בנים: עקא וזיע כחבלין על יולדא ייתון עלוהי הוא בר
דאתרבי ולא חכים למידע דחלתי כען איתי עלוהי עקא כאיתא
דיתבא על מתברא וחיל לית לה למילד: מיד שאול אפדם ממות
אגאלם אהי דבריך מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני: בית
ישראל מיד קטול פרקתינון ומחבלא שיזיבתנון כען יהי

מימרי בהון לקטול ופתגמי למחבלא ועל דעברו על אוריתי
אסליק שכינתי מנהון: כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח
יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה
אוצר כל כלי חמדה: ארי אינון מתקרן בנין ועובדין מקלקלין
אסגיאו כען איתי עלוהי מלך דתקיף כרוח קדומא במימרא
דיי מאורח מדברא יסק ויחריב בית גנזוהי ויעדי קרית
מלכותיה הוא יבוז אוצרין כל מני חמדתא: תאשם שמרון כי
מרתה באלהיה בחרב יפלו עולליהם ירטשו והריותיו יבקעו:
תחוב שמרון ארי סריבת על מימר אלהה בחרבא יתקטלון
יד עולימיהון יטרפון ומעדיתהון יתבזען: שובה
ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך: תוב ישרא׳ לדחלתא
דיי אלהך ארי אתקילתא בחובך: קחו עמכם דברים ושובו
אל יהוה ואמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים
שפתינו: קריבו עמכון פתגמין דאתודאה ותובו לפלחנא דיי
אמרו קדמוהי קריב קדמך למשבק על עויין ונתקבל הא
כטבין ויהוין מלי ספותנא מתקבלן קדמך כתורין לרעוא
על מדבחך: אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר
עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום: מלכי אתור
לא יפרקוננא על רכבי סוסון לא נתרחיץ ולא נימר עוד אלהנא
לעובדי ידנא דמן קדמך אתרחם על אבהתנא דהוו במצרים
האכיתמין: ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו:
אקבילינון בתיובתהון אשבוק לחוביהון ארחימנון כד יתובון
בנדבא ארי תב רוגזי מנהון: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה

לשב נגובי
ראש השנה וכפ׳

ויך שרשיו כלבנון יהי מימרי כטלא לישראל יזהרון כשושנא
ויתבון על תקוף ארעהון כאילן לבנן דמשלח עוברתיה: ילכו
ינקתיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון: יסגון בנין ובנן ויהי כזיו
מנורת קדשא זיוהון וריחהון כריח קטורת בסמיא: ישבו ישבי
בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון: יתכנשון מבני
גלוותהון יתבון בטלל משיחהון ייחון מיתיא ויסגי טובא בארעא
יהי דוכרן טבוותהון עליל ולא פסיק כדכרן יבבות חצוצרתא
על חמר עתיק דמתנסך בבית מקדשא: אפרים מה לי עוד
לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך
נמצא: יימרון בית ישראל מא לנא עוד למפלח לטעוותא
אנא במימרי אקביל צלותיה דישראל וארחים עלוהי במימרי
אעבדיניה כבירוון שפיר דמן קדמי סליח לתיובתהון משתכחא:
מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים
ילכו בם ופושעים יכשלו בם: מן חכים ויסבר אלין סוכלתן
וידעינון ארי תקנן אורחתא דיי וצדיקיא דהליכו בהון
ייחון בהון בחיי עלמא ורשיעיא יתמסרון לגיהנם על דלא
הליכו בהון:

קצ״ז

דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל: פתגם נבואה מן קדם יי
דהוה עם יואל בר פתואל: שמעו זאת הזקנים והאזינו כל
יושבי הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבתיכם: שמעו
דא סביא ואציתו כל יתבי ארעא ההות דא ביומיכון ואם ביומי

אבהתכון: עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור
אחר: עלה לבניכון אשתעו ובניכון לבניהון ובניהון לדר אחרן:
יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק
אכל החסיל: מותר זחלא אכל גובא ומותר גובא אכל פרחא
ומותר פרחא אכל שמוטא: הקיצו שכרים ובכו והיללו כל
שתי יין על עסיס כי נכרת מפיכם: איתעירו רויא ובכו ואיללו
כל שתי חמר על חמר מרית ארי אתמנע מפומכון: כי גוי
עלה על ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות
לביא לו: ארי עמא סליק על ארעי תקיף ולית דמנין שינוהי
שני אריה וניבוהי כבר אריון: שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה
חשף חשפה והשליך הלבינו שריגיה: שוי פירי גופני עדי
לצדו ותיניהון למפחת נפש מקלף קלף ורמא חורו שבשהא:
אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה: כנשתא דישראל
עבידי אליא כבתולא דאסירא סקא למספד על בעל עולימותהא:
הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה:
פסקו קורבנין ונסכין מבית מקדשא דיי ואתאבלו כהניא
דמשמשין בית מקדשא דיי: שדד שדה אבלה אדמה כי
שדד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר: אתבזזו חקליא
חרובת ארעא ארי סף עיבורא יבישו גופניא נתרו זיתיא:
הבישו אכרים הילילו כרמים על חטה ועל שעורה כי אבד
קציר שדה: בהיתו איכריא אילילו מפלחי כרמיא על חטין
ועל סערין ארי סף חצד חקלא: הגפן הובישה והתאנה

אמללה רמון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש ששון
מן בני אדם: גופנא יבישו ותינא נתרא רמונין אף דקלין וחזורין
כל אילני חקלא יבישו ארי פסקת חדותא מבני אנשא: חגרו
וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבח באו לינו בשקים משרתי
אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך: אסרו וספודו כהניא
אילילו דמשמשין על מדבחא עולו ביתו בסקיא דמשמשין
קדם אלהי ארי אתמנע מבית מקדשא דאלהכון קורבנין
ונסכין: קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל ישבי הארץ
בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה: גזרו תעני ערעו פנישא
כנושו סביא כל יתבי ארעא ועולו לבית מקדשא דיי אלהכון
וצלו קדם יי: אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא: ווי
מן קדם יומא ארי קריב יומא דעתיד למיתי מן קדם יי וכבזא
מן קדם שדי ייתי: הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו
שמחה וגילה: עד דאנחנא חזן עיבורא סף פסק מבית מקדשא
דאלהנא חדווא ובעי: עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו
אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן: אתמסיאו גרבי חמר
תחות מגופתהון צדיאו אוצריא אתפגרו חוסניא ארי סף עיבורא:
מה נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי
הצאן נאשמו: לחדא מתאנחא בעירא מתערבלן בקרן דתורין
ארי לית רעיא להון אף עדרי ענא צדיאו: אליך יהוה אקרא כי
אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה: קדמך
יי אנא מצלי ארי קדום תקיף כאישא אסיף דירות מדברא:

ושלהביתא שיציאת כל אילני חקלא: גם בהמות שדה תערוג
אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר: אף חיות
ברא מסכרא קדמך ארי יבישו פצידי מיא וקידום תקיף
כאישא אסיף דירות מדברא: תקעו שופר
בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל ישבי הארץ כי בא יום יהוה
כי קרוב: תקעו שופרא בציון ויבבו בטורא דקודשי יזועון כל
יתבי ארעא ארי מטא יומא דעתיד למיתי מן קדם יי ארי קריב:
יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרוש על ההרים עם רב
ועצום כמהו לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור
ודור: יום חשוך וקבל יום עננא ואמטתא כניהור צפרא דפריס
על טוריא עם רב ותקיף דכותיה לא הוה מן עלמא ובתרוהי לא
יוסיף עד שני דר ודר: לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה
כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא
היתה לו: קדמוהי אכלא אישתא ובתרוהי משיציא שלהביתא
כגינתא דעדן ארעא קדמוהי ובתרוהי מדבר צדי ואף שיזבא
לית ביה לרשיעיא: כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן
ירוצון: כחיזו סוסותא חזויהון וכפרשיא כין רהטין: כקול
מרכבות על ראשי ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה קש
כעם עצום ערוך מלחמה: כקל רתיכיא על רישי טוריא
מקפצין כקל שלהובי אשא דמשיציא בקשא יבישא כעמא
תקיפא דידע סדרי קרבא: מפניו יחילו עמים כל פנים קבצו
פארור: מן קדמוהי יזועון עממיא כל אפיא אתחפאה אכרום
אוכמין כקדרא: כגבורים ירוצון כאנשי מלחמה יעלו חומה

ואיש בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחתם׃ כגבריא דהטין
כגברי עבדי קרבא סלקין לשורא וגבר באורחיה אזלין ולא
מעכבין אורחתהון׃ ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו
ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו׃ וגבר אחוהי לא דחקין
גבר בכבשיה אזלין ולאתר דאינון שליחין אזלין קטלין לא
מקבלין ממון׃ בעיר ישקו בחומה ירצון בבתים יעלו בעד
החלונים יבאו כגנב׃ בקרתא מדינין על שורא דהטין בבתיא
סלקין מן חרכיא עלין כגנביא׃ לפניו רגזה ארץ רעשו שמים
שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם׃ קדמוהי חרובת
ארעא זעו שמיא שמשא וסיהרא קבלו וכוכביא כנשו
זיהורהון׃ ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי
עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו׃
ויי ארים מימריה קדם משריתיה ארי סגיאן לחדא משריתיה
ארי תקיפין עבדי מימריה ארי רב יומא דעתיד למיתי מן
קדם יי וחסין לחדא ומן יכול לסוברותיה׃ וגם עתה נאם יהוה
שובו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד׃ ואף כען אמר
יי תובו לפלחני בכל לבכון ובצומא ובבכיתא ובמספדא׃
וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון
ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה׃ ואעדו רשע
ליבכון ולא בביזוע לבושיכון ותובו לפלחנא דיי אלהכון ארי
חננא ורחמנא הוא מרחיק רגז ומסגי למעבד טבוון ומתיב
מימריה מלאיתאה בישא׃ מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו
ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם׃ מן ידע דאית בידיה חובין

יתוב מינהון ויתרחם עלוהי וכל מן דיתוב ישתביק ליה חובוהי
ויקביל ברכן ונחמן וצלותיה כגבר דמקריב קורבנין ונסכין
בית מקדשא דיי אלהכון: תקעו שופר בציון
קדשו צום קראו עצרה: תקעו שופרא בציון גזרו תעני ערעו
כנישא: אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים ויונקי
שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה: כנושו עמא זמינו
קהלא כנושו סביא איתו טליא ויונקי תדיא יפוק חתנא
מאדרון בית משכביה וכלתא מבית גנונהא: בין האולם
ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על
עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו
בעמים איה אלהיהם: בין אולמא ולמדבחא יבכון כהניא
דמשמשין קדם יי ויימרון חוס יי על עמך ולא תתין אחסנתך
לחסודין למשלט בהון עממיא למא יימרון ביני עממיא אן
דאתפריקו במימר אלההון: ויקנא יהוה לארצו ויחמל על
עמו: וחס יי על ארעיה ורחים על עמיה: ויען יהוה ויאמר לעמו
הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא
אתן אתכם עוד חרפה בגוים: ואתיב יי ואמר לעמיה הא אנא
מבריך לכון עיבורא וחמרא ומשחא ותסבעון יתיה ולא
איתין יתכון עוד חסודי כפנא ביני עממיא: ואת הצפוני
ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה את פניו אל
הים הקדמני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו
כי הגדיל לעשות: וית עמא דאתי מצפונא ארחיק מינכון
ואגליניה לארע צדיא וחרבא דרישיה לימא מדנחאה

וסופיה לימא מערבאה ותיסק סרותיה ויהך ריחיה ארי אסגי
למעבד בישן: אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות
לא תדחלין ארעא דישראל בועי וחדאי ארי אסגי יי למעבד
בך טבון לעמיה: אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר
כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם: לא תדחלין חיות ברא
ארי אתעטרו דירות מדברא ארי אילנא אצלח אביה תיניא
וגופניא טענו פיריהון: ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם
כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש
בראשון: ובני ציון בועו וחדו במימרא דיי אלהכון ארי אתיב
לכון ית מלפיכון בזכו ומחית לכון מטר בכיר בעדנה ולקישא
בירח ניסן: ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר:
ויתמלין אידריא עיבורא ויטופון נעוויא חמרא ובידיא משחא:
ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל
והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם: ואשלים לכון שניא טבתא
חלף שניא דבזו יתכון עממיא ולישניא שלטוניא ומלכוותא
פורענות חילי רבה דשלחית בכון: ואכלתם אכול ושבוע
והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא
ולא יבשו עמי לעולם: ותיכלון מיכל ותסבעון ותשבחון ית שמא
דיי אלהכון דעבד עמכון פרישן ולא יבהתון עמי בית ישראל
לעלם: וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין
עוד ולא יבשו עמי לעולם: ותידעון ארי בגו בית ישראל
אשריתי שכינתי ואנא יי אלהכון ולית עוד ולא יבהתון עמי
בית ישראל לעלם:

והיה

אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנתיכם
זקניכם חלמות יחלמון בחוריכם חזינות יראו: ויהי בתר כין
אשפוך ית רוח קודשי על כל בסרא ויתנבון בניכון ובנתכון
סביכון חלמין יחלמון עולימיכון חזונין יחזון: וגם על העבדים
ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי: ואף על עבדין
ועל אמהן ביומיא האינון אשפוך ית רוח קודשי: ונתתי מופתים
בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן: ואיתין אתין בשמיא
ובארעא דם ואישא ויטורין דתנן: השמש יהפך לחשך והירח
לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: שמשא יתהפיך לקבלא
וסיהרא לדמא קדם מיתי יומא דעתיד למיתי מן קדם יי רבא
ודחילא: והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון
ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה
קורא: ויהי כל דיצלי בשמא דיי ישתיזב ארי בטורא דציון
ובירושלם תהי שיזבתא כמא דאמר יי ומשיזביא דיי זמין:
כי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה
וירושלם: ארי הא ביומיא האנון ובעדנא ההוא דאתיב ית גלות
אנש יהודה ויתבי ירושלם: וקבצתי את כל הגוים והורדתים אל
עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל
אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו: ואכניש ית כל עממיא
ואחיתנון למישר פלוגדינא ואתפרע מנהון תמן על עמי
ואחסנתי ישראל דבדרו בני עממיא וית ארעי פליגו: ואל עמי
ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתו: ובעמי רמו
עדבין ויהבו עולימא באגר זניתא ועולימתא זבינו בחמרא

ואשתיאו: וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול
אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם
בראשכם: ואף מא אתון חשיבין קדמי צור וצידון וכל תחומי
פלשתאי הגמלא אתון משלמין קדמי אם גמלין אתון קדמי
קליל בפריע אתיב גמלכון ברישכון: אשר כספי וזהבי לקחתם
ומחמדי הטובים הבאתם להיכליכם: דכספי ודהבי נסיבתון
ומני חמדתי טביא אעילתון להיכליכון: ובני יהודה ובני ירושלם
מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם: ובני יהודה
ובני ירושלם זבינתון לבני יונאי בדיל לארחקותהון מעל
תחומהון: הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם אתם שמה
והשבתי גמלכם בראשכם: האנא מיתי להון בגלי מן אתרא
דזבינתון יתהון לתמן ואתיב גמולכון ברישכון: ומכרתי את
בניכם ואת בנתיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי
רחוק כי יהוה דבר: ואמסר ית בניכון וית בנתכון ביד בני יהודה
ויזבנונון לבני שבא לעמא רחיקא ארי במימרא דיי גזיר
כין: קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו ד
הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: אכלו דא בעממיא
זמינו עבדי קרבא ייתון בגלי גיבריא יתקרבון יסקון כל גברי
עבדי קרבא: כתו אתיכם לחרבות ומזמרתיכם לרמחים החלש
יאמר גבור אני: אתקינו סכיכון לסיפין ומגליכון למורניאן
דחליש יימר גיברא אנא: עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו
שמה הנחת יהוה גבוריך: יתכנשון וייתון כל עממיא מסחור
סחור ויתקרבון תמן יתבר יי תקוף גיבריהון: יעורו ויעלו הגוים

אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב׃
ייתון בגלי ויסקון עממיא למישר פלוג דינא ארי תמן אתגלי
למדן ית כל עממיא מסחור סחור׃ שלחו מגל כי בשל קציר
באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם׃ אושיטון
בהון חרבא ארי מטא זמן קיצהון חותו רושישו קטילי
גיב׳ יהון כבעיט דמתבעיט במעצרא אשורו דמהון ארי
סגיאת בישתהון׃ המונים המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום
יהוה בעמק החרוץ׃ משריין משריין במישר פלוג דינא ארי
קריב יומא דעתיד למיתי מן קדם יי במישר פלוגדינא׃ שמש
וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם׃ שמשא וסיהרא קבלו וכוכביא
כנשו זיהורהון׃ ויהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ורעשו
שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל׃ ויי מציון
יכלי ומירושלם ירים מימריה ויזועון שמיא וארעא ויי סמך
לעמיה וסעיד לבני ישראל׃ וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן
בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד׃
ותדעון ארי אנא יי אלהכון אשריתי שכינתי בציון טורא
דקדשי ותהי ירושלם קדשא ונכראין לא יעדון בה עוד׃
והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה
חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה
את נחל השטים׃ ויהי בעדנא ההוא ירבון טוריא חמר מרית
ורמתא ינגדן טובא וכל פצידי בית יהודה יהכון מיא ומבוע
מבית מקדשא דיי יהי נפיק ויהי משקי ית מישר שטין׃
מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה מחמס

בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארעם: מצרים לצדו תהי ואדום
למדבר צדו תהי מחטוף בני יהודה דאשדו דם זכי בארעהון:
ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור: ויהודה לעלם תיתיב
וירושלם לדר ודר: ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה שכן בציון:
ודאתפרעית דמהון מן עממיא תובא אנא עתיד לאתפרעא אמר יי
דאשרי שכינתיה בציון: ע״ג

דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל
בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל
שנתים לפני הרעש: פתגמי עמוס דהוה מרי גיתין מתקוע
דאתנבי על ישראל ביומי עזיה מלך שבטא דבית יהודה
וביומי ירבעם בר יואש מלכא דישראל תרתין שנין קדם מיתי
זיעא: ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות
הרעים ויבש ראש הכרמל: ואמר יי מציון יגלי ומירושלם
ירים מימריה ויעדון מדורי מלכיא ויחרב תקוף כרכיהון:
כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל
ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד:
כדנן אמר יי על תלתה חובי דמשק ועל ארבעה לא אשבוק
להון על דדשו במורגי ברזלא ית יתבי ארע גלעד: ושלחתי
אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד: ואשלח אישתא בבית
חזאל ותשיצי בירנית בן הדד: ושברתי בריח דמשק והכרתי
יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה

אמר יהוה׃ ואתבר תקוף דמשק ואשיצי יתיב מבקעת און
ועביד שולטן מבית עדן ויגלון עמא דארם לקירינ׳ אמר ײ׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה
לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום׃ כדנן אמר
ײ על תלתה חובי עזה ועל ארבעה לא אשבוק להון על דאגליאונון
גלו שלמא למימסר לאדום׃ ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה
ארמנותיה׃ ואשלח אישתא בשורי עזה ותשיצי בירניתהא׃
והכרתי יושב מאשדוד ותמך שבט מאשקלון והשיבותי ידי
על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה׃ ואשיצי
יתיב מאשדוד ועביד שולטן מאשקלון ואתיב מחת גבורתי
על עקרון ויבדון שארא דפלשתאי אמר ײ אלהים׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי צור ועל ארבעה לא
אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים׃
כדנן אמר ײ על תלתה חובי צור ועל ארבעה לא אשבוק להון
על דמסרונון גלו שלמא לאדום ולא אידכרו קיים אחין׃
ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנותיה׃ ואשלח אישתא
בשורי צור ותשיצי בירניתהא׃ כה אמר יהוה
על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב
אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח׃ כדנן
אמר ײ על תלתה חובי אדום ועל ארבעה לא אשבוק להון על
דרדפיה בחרבא לאחוהי וחביל רחמוהי וקטול קטול עלמין
לוגזיה וחמתיה נטרה לאפרש׃ ושלחתי אש בתימן ואכלה
ארמנות בצרה׃ ואשלח אישתא בדרומא ותשיצי בירנית

בצרה: כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון
ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב
את גבולם: כדנן אמר ײ על תלתא חובי בני עמון ועל ארבעה
לא אשבוק להון על דבזעו מעדית ארע גלעד בדיל לאפתאה
ית תחומהון: והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה
בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה: ואדליק אישתא
בשורי רבה ותשיצי בירניתהא ביבבא ביומא דקרבא
בעלעול ביום רוח: והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר
יהוה: ויהך מלכהון בגלותא הוא ורברבנוהי כחדא אמר ײ:
כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל
ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשיד:
כדנן אמר ײ על תלתא חובי מואב ועל ארבעה לא אשבוק
להון על דאוקיד גרמי מלכא דאדום וסדינון בגירא בביתיה:
ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון
מואב בתרועה בקול שופר: ואשלח אישתא במואב ותשיצי
בירנית כרכא וימות באתרגושא מואב ביבבא בקל שופרא:
והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרוג עמו אמר יהוה:
ואשיצי דיינהא מגוה וכל רברבהא אקטול עמיה אמר ײ:
כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל
ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא
שמרו ויתעום כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם: כדנן
אמר ײ על תלתא חובי בית יהודה ועל ארבעה לא אשבוק
להון על דקצו באוריתא דײ וקימוהי לא נטרו ואטעיאונון

הפטרת
וישב

כדביהון דהליכו אבהתהון בתריהון׃ ושלחתי אש ביהודה
ואכלה ארמנות ירושלם׃ ואשלח אישתא בדבית יהודה
ותשיצי בירנית ירושלם׃ כה אמר יהוה על
שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם
בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים׃ כדנן אמר יי על תלתה
חובי ישראל ועל ארבעה לא אשבוק להון על דזבינו בכספא
זכאין וחשיכיא בדיל דיחסנון׃ השאפים על עפר ארץ בראש
דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל
את שם קדשי׃ דשיטין בעפרא דארעא ריש מסכיניא ודין
חשיכיא מסטן וגבר ואבוהי אזלין לות עולימתא בדיל לאחלא
ית שמא דקודשי׃ ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח
ויין ענושים ישתו בית אלהיהם׃ ועל שויין דמשכון מסחרין
בסטר כל איגוריהון וחמר אונסא שתן בית טעותהון׃ ואנכי
השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן
הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת׃ ואנא
שיציתי ית אמוראה מן קדמיהון דכרום ארזין רומיה וחסין
הוא כבלוטין ושיציתי אביה מלעילא ושורשוהי מילרע׃
ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר
ארבעים [illegible] לרשת את ארץ האמרי׃ [illegible] אנא אסיקית יתכון
מארעא דמצ[illegible] דברא ארבעין שנין
למירת ית ארעא דאמ[illegible] ים מבניכם לנביאים
ומבחוריכם לנזרים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה׃
ואקימית מבניכון לנביין ומעולימיכון למלפין האף לית

דמצרים ודברית
יתכון במדברא
דאמוראה: ואקים
ואת בני

דא בני ישראל אמר יי׳ ותשקו את הנזרים יין ועל הנביאים
צויתם לאמר לא תנבאו ואטעיתון ית מלפיכון בחמרא ועל
נבייא פקידתון למימר לא תתנבון נבואה׃ הנה אנכי מעיק
תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר׃ הא אנא מיתי
עליכון עקא ומעיק לכון באתרכון כמא דפיקא עגלתא
דטעינא עמירא׃ ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור
לא ימלט נפשו׃ ויבד בית עירוקי מדקליל ודתקיף לא יחסין
חיליה וגיבר לא ישיזיב נפשיה׃ ותפש הקשת לא יעמד וקל
ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו׃ ואחיד קשתא
לא יקום ודקליל ברגלוהי לא ישתיזב ורכיב סוסיא לא ישיזיב
נפשיה׃ ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה׃
ודתקיף לביה בגיבריא ערטילאה דלא זין יערוק בעדנא ההוא
אמר יי׳ שמעו את הדבר הזה אשר דבר
יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ
מצרים לאמר׃ קבילו ית פתגמא הדין דגזר יי׳ עליכון בני ישר׳
על כל זרעיתא דאסיקית מארעא דמצרים למימר׃ רק אתכם
ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל
עונתיכם׃ לחוד בכון אתרעיתי מכל זרעית ארעא על כין
אסער עליכון ית כל חוביכון׃ הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו׃
היהכון תרין כחדא אל[illegible] ישאג אריה ביער
וטרף אין לו היתן כפיר קולו [illegible] בלתי אם לכד׃ הינהום
אריא בחורשא ועדי לית ליה הירים בר אריון קליה ממרבועיתיה
אלהין אם אחד׃ התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה

היישאג אריה
קולו ממענתו

פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד: התפול ציפרא בקולא על ארעא
וצייד לית לה הישור קולא מן ארעא ומיחד לא ייחוד: אם יתקע
שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה:
אם יתקע שופרא בקרתא בלא זמניה ועמא דבה לא יזועון אם
תהי בשתא בקרתא ומן קדם ײ לא אתעבדת: כי לא יעשה אדני
יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים: ארי לא כשרין
פתגמין דמתעבדין קדם ײ אלהים אלהין גלי רזיה לעבדוהי
נביא: אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא: אריא
נהים מן לא ידחל ײ אלהים מליל מן לא יקביל נבואתא: השמיעו
על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו
האספו על הרי שמרון וראו מהומות רבות בתוכה ועשוקים
בקרבה: בסרו על בירנית באשדוד ועל בירנית בארעא דמצרים
ואמרו אתכנשו על טורי שומרון וחזו שגושיא סגיאה בגוה
ואנוסין דבגוה: ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס
ושד בארמנותיהם: ולא ידעין למעבד אוריתא אמר ײ דמלין
אוצריהון חטוף וביזא בבירניתהון: לכן כה אמר
אדני יהוה צר וסביב הארץ והוריד ממך עזך ונבזו ארמנותיך:
בכין כדנן אמר ײ אלהים עקא תקפה לארעא ויבטל מניך תקפיך
ויתבזזן בירניתיך: כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי
שתי כרעים או בדל אזן כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון
בפאת מטה ובדמשק ערש: כדנן אמר ײ כמא דמשיזיב
רעיא מפומא דאריא תרתין כרעין או חסחוס דאודן כין ישתיזבון
בני ישראל דיתבין בשומרון בתקוף שלטן ועל דמשק רחיצין:

שמעו והעידו בבית יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות: שמעו
ואסהידו בבית יעקב אמר יי׳ אלהים אלהי צבאות: כי ביום פקדי
פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות
המזבח ונפלו לארץ: ארי ביום אסערותי חובי ישראל עלוהי
ואסער על דפלחין לאיגוריא בבית אל ויתקטפן קרנת אגורא
ויפלן לארעא: והכיתי בית החרף על בית הקיץ ואבדו בתי השן
וספו בתים רבים נאם יהוה: ואמחי בית סתוא על בית קיטא
ויבדון בתין דמכבשין בשין דפיל ויסופון בתין סגיאין אמר יי׳
ד שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון
העשקות דלים הרצצות אביונים האמרות לאדניהם הביאה ונשתה:
קבילו פתגמא הדין עתירי נכסיא דבכרכא דשומרון דעשקין
מסכיניא ואנסין חשיכיא דאמרין לרבוניהון אשלטונא וניבוז:
נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם
בצנות ואחריתכן בסירות דוגה: קיים יי׳ אלהים בקודשיה אריהא
יומיא אתן עליכון ויטלון יתכון עממיא על תריסיהון ובנתכון
בדגוגית ציידין: ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה
נאם יהוה: ויתרעון עליכון שורא ויפקון יתכון כנשין גבר לקבליה
ויגלון יתכון להלא מן טורי חורמיני אמר יי׳: באו בית אל ופשעו
הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים
מעשרתיכם: אתו לבית אל ומרדו בגלגלא אסגיאו למחטי
ומיתן לצפרא דבחיכון לתלתה יומין מעסריכון: וקטר מחמץ
תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם
אדני יהוה: ומגבן מן אונס תורתא ומיתן לה בזמר ואמרין דין

לדעווא אריכין רחימתון בני ישראל אמר יי אלהים׃ וגם אני נתתי
לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל מקומתיכם ולא
שבתם עדי נאם יהוה׃ ואף אנא יהבית לכון אקהיות שנין בכל
קרויכון וחסירות מזון בכל אתריכון ולא תבתון לפלחני אמר
יי׃ וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר
והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת
תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש׃ ואף אנא מנעית
מנכון ית מטרא בסוף תלתה ירחין לזמן חצדא ואחית מטרא
על קרתא חדא ועל קרתא חדא לא אחית אחסנתא חדא ייחות
עלה מטרא ואחסנתא דלא ייחות עלה מטרא תיבש׃ ונעו שתים
שלש ערים אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם
עדי נאם יהוה׃ וישתלהין תרתין תלת קרוין לקרתא חדא למשתי
מיא ולא יסבעון ולא תבתון לפלחני אמר יי׃ הכיתי אתכם
בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם
יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה׃ מחיתי יתכון בשדפנא
ובירקנא אסגיות גניכון וכרמיכון ותיניכון וזיתיכון אכל זחלא
ולא תבתון לפולחני אמר יי׃ שלחתי בכם דבר בדרך מצרים
הרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם
ובאפכם ולא שבתם עדי נאם יהוה׃ שלחית בכון מותא כיד
באורח מצרים קטילית בחרבא עולימיכון עם שבי סוסוותכון
ואסיקית סרות משריתכון על אפיכון ולא תבתון לפלחני אמר
יי׃ הפכתי בכם כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ותהיו
כאוד מוצל משריפה ולא שבתם עדי נאם יהוה׃ רחיק מימרי

יתכון כמא דהפיך יי׳ ית סדום וית עמורה והויתון כאוד משיזב
מיקידא ולא תבתון לפלחני אמר יי׳: לכן
כה אעשה לך ישראל עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת
אלהיך ישראל: בכין דא אעביד לך ישראל חלף דלא תבתא
לאוריתא דא אעביד לך אתקשט לקבלא אולפן אוריתא
דאלהך ישראל: כי הנה יוצר הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה
שיחו עשה שחר עפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות
שמו: ארי הא מתגלי דעבד טוריא וברא רוחא לחואה לאנשא
מא עובדוהי לאתקנא ניהור לצדיקיא כניהור צפרא דאזיל
ותקין לאיתאה חשוך לרשיעיא למתבר רשיעי ארעא יי׳ אלהי
צבאות שמו: שמעו את הדבר הזה אשר אנכי ה
נושא עליכם קינה בית ישראל: קבילו ית פתגמא הדין דאנא
נטיל עליכון אליא בית ישראל: נפלה לא תוסיף קום בתולת
ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה: נפלת ולא תוסיף
למקם בנתא הדא כנשתא דישראל אתרטישת על ארעא
ולית דיקימינה: כי כה אמר אדני יהוה העיר
היוצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה
לבית ישראל: ארי כדנן אמר יי׳ אלהים קרתא דיפקון מנה אלפא
ישתארון בה מאה ודיפקון מנה מאה ישתארון בה עסרא
לבית ישראל: כי כה אמר יהוה לבית ישראל
דרשוני וחיו: ארי כדנן אמר יי׳ לבית ישראל תבעו דחלתי
ואתקיימו: ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע
לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון: ולא תתבעון

למהך לבית אל ולגלגלא לא תיתון ולבאר שבע לא תעברון ארי
דבגלגלא מגלא יגלון ודפלחין לטעותא בבית אל יהון ללמא׃
דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף ואכלה ואין מכבה
לבית אל׃ תבעו ית דחלתא דיי׳ ואתקימו דלמא ידלק
כאישתא לוגזי בבית יוסף וישיצי ולא יהי חיס בחובין דהויתון
פלחין לטעותא בבית אל׃ ההפכים ללענה משפט וצדקה
לארץ הניחו׃ דהפכין לגירא דינא וזכותא לארעא רטשו׃ עשה
כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי
הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו׃ שבקו למדחל קדם מן
דעבד כימה וכסלא והפיך לניהור קבל ויימס ללילי מקביל
דאמר לכנשא משריין דסגיאן כמי ימא ומבדר להון על אפי
ארעא יי׳ שמו׃ המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא׃ דמגבר
חלשין על תקיפין ובזוזין על כרכיהון תקיפיא משליט׃ שנאו
בשער מוכיח ודובר תמים יתעבו׃ סנן לדמוכח להון בית דינא
פתגמי אוריתא ולדממליל כוניתא מעקמין׃ לכן יען בושסכם
על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולא תשבו בם
כרמי חמד נטעתם ולא תשתו את יינם׃ בכין חלף במיבזכון
מסכיניא ומינסכון חשיכיא וממון דשקר תקבלון מנהון בתי
גזית בניתון ולא תיתבון בהון כרמי חמרתא נצבתון ולא תשתון
ית חמרהון׃ כי ידעתי רבים פשעיכם ועצומים חטאתיכם צררי
צדיק לקחי כפר ואביונים בשער הטו׃ ארי גלי קדמי דסגיאין
מרדיכון ותקיפין תיובתכון מעיקין ליה לזכאה בדיל לקבלא
ממון דשקר ודין חשיכיא בבית כנישתכון מסטן׃ לכן

המשכיל בעת ההיא ידום כי עת רעה היא: בכין מלפיא בעידנא
ההיא מן קדם רשיעא שתוקין ארי עדן ביש הוא: דרשו טוב
ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם כאשר
אמרתם: תבעו לאיטבא ולא לאבאשא בדיל דתתקימון ויהי
כען מימרא דיי׳ אלהי צבאות בסעדכון כמא דאמרתון: שנאו
רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי
צבאות שארית יוסף: סנו לאבאשא ורחמו לאיטבא ואתקינו
בבית כנישתכון דינא מא אם יתרחם מן קדם יי׳ אלהי צבאות
על שארא דישראל: לכן כה אמר יהוה אלהי
צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות יאמרו הו הו
וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי: בכין כדנן אמר יי׳
אלהי צבאות יי׳ בכל רחוביא מספדא ובכל שוקיא יימרון
וי וי ויערעון אכר לאבל ועביד מספדא לדידע אליא: ובכל
כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה: ובכל כרמיא
מספדא ארי אתגלי למעבד פורענות דין בגויך אמר יי׳:
הוי המתאוים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה
הוא חשך ולא אור: ויי דמחמדין ליומא דעתיד למיתי מן קדם
יי׳ הוא חשוך ולא ניהור: כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו
הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש: כמא דיערוק
גברא מן קדם אריא ויערעניה דובא וייעול לביתא ויסמוך ידיה
על כותלא ויכתניה חויא: הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל
ולא נגה לו: הלא חשוך יומא דעתיד למיתי מן קדם יי׳ ולא
לניהור וקבל ולית זיהור ליה: שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח

בעצרתיכם׃ סניתי רחיקית חגיכון ולא אקביל ברעוא קורבן
כנישתכון׃ כי אם תעלו לי עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלם
מריאיכם לא אביט׃ ארי אם תסקון קדמי עלון וקורבניכון לא
לרעוא ונכסת קדשיכון לא יתקבלון קדמי׃ הסר מעלי המון
שריך וזמרת נבליך לא אשמע׃ אעדו מן קדמי אתר גושת
זמרך ונגון כנרך לא אשמע׃ ויגל כמים משפט וצדקה כנחל
איתן׃ ויגלי כמיא דינא וזכותא כנחל מגבר׃ הזבחים ומנחה
הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל׃ הנכסת קודשין
וקורבנין קריבתון קדמי במדברא ארבעין שנין בית ישראל׃
ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם
אשר עשיתם לכם׃ ונטלתון ית סיכות פתכריכון וית כיון צלמיכון
כוכב טעותכון דעבדתון לכון׃ והגליתי אתכם מהלאה לדמשק
אמר יהוה אלהי צבאות שמו׃ ואגלי יתכון מהלאה לדמשק
אמר יי אלהי צבאות שמו׃
הוי השאננים
בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית
ישראל׃ ויי דשלן שליוא בציון ומתרחצין על כרכא שומרון
מקימין שום בניהון כשום בני עממיא ומדמן דיסתמכון
עליהון בית ישראל׃ עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו
גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אם רב גבולם מגבולכם׃
עברו לכלנה ואיזילו (וחזו) מתמן לחמת רבה וחותו לגת פלשתאי
הטבין מן מלכותא האלין אם סגי תחומהון מתחומכון׃ המנדים
ליום רע ותגישון שבת חמס׃ אנון מרחקין יום ביש ואתון
מקרבין בבית כנישתכון חטוף׃ השכבים על מטות שן

וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק:
דשכבין על ערסן דמכבשן בשין דפיל ועימקין על ערסתהון
ואכלין פטימין מענא ועגלין מגו רבקא: הפרטים על פי הנבל
כדויד חשבו להם כלי שיר: דמנן על פום נבלא כדויד אתקינו
להון מני זמרא: השתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא
נחלו על שבר יוסף: דשתן בפילון דכסף חמר וריש משחין
טבין מתמשחין ולא כאיב להון על תבריה דישראל: לכן עתה
יגלו בראש גלים וסר מרזח סרוחים: בכין יגלון כען בריש גלן
ויעדי מנהון מרזחין ומכלין: נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה
אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון יעקב וארמנותיו שנאתי
והסגרתי עיר ומלאה: קיים יי׳ אלהים במימריה אמר יי׳ אלהי
צבאות מנביל אנא ית בית מקדשא רבותיה דיעקב ובירניתיה
רחיקית ואמסר קרתא ומלאה: והיה אם יותרו עשרה אנשים
בבית אחד ומתו: ויהי אם ישתארון עסרה גברין בביתא חד
וימותון: ונשאו דדו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר
לאשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר הס כי לא
להזכיר בשם יהוה: ויטלניה קריביה מיקידא לאפקא גרמיא מן
ביתא ויימר לדבשידא דביתא העוד כען עמך ויימר ספו
ויימר סליק ארי כד הוו קיימין לא הוו מצלן בשמא דיי׳:
כי הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית
הקטן בקיעים: ארי הא יי׳ מפקיד וימחי מלכא רבא מחא
תקיפא ומלכו זעירא מחא חלשא: הירצון בסלע סוסים אם
יחרש בבקרים כי הפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה:

הירהטון בכיפא סוסוון אם יתרדי בתוריא ארי הפכתון לריש
חוין בישין דינא ופירי זכותא לגידין: השמחים ללא דבר האמרים
הלוא בחזקנו לקחנו לנו קרנים: דחדן ללא מדעם דאמרין הלא
בתוקפנא קניתא לנא נכסין: כי הנני מקים עליכם בית ישראל
נאם יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל
הערבה: ארי האנא מקים עליכון בית ישראל אמר יי אלהי
צבאות עמא וידחקון יתכון ממעלנא דחמת עד נחלא
דמישרא: כה הראני אדני יהוה והנה יוצר
ז גבי בתחלת עלות הלקש והנה לקש אחר גזי המלך: כדין
אחזיני יי אלהים והא בריית גובי באול צימוח לקישא והא צמוח
דעדק בתר דאתגזיזת שיחתא דמלכא: והיה אם כלה לאכל
את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן
הוא: והוה עד לא שיצי למיכל ית עסבא דארעא ואמרית קביל
בעותי יי אלהים שבוק כען לחובי שארא דבית יעקב מן יקום
ויבעי על חטאיהון ארי מטלטלין אנון: נחם יהוה על זאת לא תהיה
אמר יה[illegible] תיב יי לוגזיה מן דא לא תתקיים אמר יי:
כה הראני אדני יהוה והנה קרא לריב באש אדני
יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את החלק: כדין אחזיני יי
אלהים ו[illegible]תיד למדן באשתא יי אלהים ואכלת ית תהום רבה
ושיצ[illegible]ת אחסנא: ואמר אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי
קטן הו[illegible]ארית קביל בעותי יי אלהים שבוק כען לחובי שארא
דבית [illegible]עקב מן יקום ויבעי על חטאיהון ארי מטלטלין אינון:
נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה: אתיב יי

לוגזיה מן ראשא היא לא תתקיים אמר יי אלהים:
כה הראני והנה אדני נצב על חומת אנך ובידו אנך: כדין אחזיני
והא יי מעתד על שור דדין וקדמוהי דין: ויאמר יהוה אלי מה
אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב
עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: ואמר יי לי מא את חזי
עמוס ואמרית דין ואמר יי הא אנא עביד דין בגו עמי ישראל
ולא אוסיף עוד למשבק להון: ונשמו במות ישחק ומקדשי
ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב: ויצדין במת ישחק
ומקדשי ישראל יחרבן ואקים על בית ירבעם דקטלין בחרבא:
וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל
לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ
להכיל את כל דבריו: ושלח אמציה רבא לבית אל לות ירבעם
מלכא דישראל למימר מליד עלך עמוס בגו בית ישראל ולא
תכול ארעא לסוברא ית כל פתגמוהי: כי כה אמר עמוס בחרב
ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: ארי כדין אמר
עמוס בחרבא יתקטיל ירבעם וישראל מגלא יגל[...] [...]רעהון:
ויאמר אמציה אל עמוס חזה ל[...]ך אל
ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא: ואמר אמצי[...] עמוס
נביא איתא איזיל לך לארעא דבית יהודה ואיכול תמ[...]א ותמן
תתנבי: ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש [...]לך הוא
ובית ממלכה הוא: ובית אל לא תוסיף עוד לא[...]ה ארי
מקדש מלכא הוא ובית מלכותא הוא: ויען עמוס ויאמר אל
אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס

שקמים׃ ואתיב עמוס ואמר לאמציה לא נבי אנא ולא בר נבי
אנא ארי מרי גיתין אנא ושקמים לי בשפילתא מן קדם חובי
עמי אנא מסגיף נפשי׃ ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי
יהוה לך הנבא אל עמי ישראל׃ חור ודברני יי מן דרא מיבתר
ענא ואמר לי יי איזיל ואתנבי על עמי ישראל׃ ועתה שמע
דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיף על בית
ישחק׃ וכען קביל פתגמא דיי את אמר לא תתנבי על בית ישרא׳
ולא תליף על בית ישחק׃ לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה
ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על
אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו׃ בכין
כדנן אמר יי אתתך בקרתא תטעי ובנך ובנתך בחרבא יתקטלון
וארעך בעדבא תתפלג ואת על ארעא מסאבא תמות וישראל
מגלא יגלון מעל ארעהון׃ כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ׃
כדין אחזיני יי אלהים והא מן מלי סיופי קיטא׃ ויאמר מה אתה
ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי
ישראל לא אוסיף עוד עבור לו׃ ואמר מא את חזי עמוס ואמרית
מן מלי סיופי קיטא ואמר יי לי מטת פורענות קיצא למיתי על
עמי ישראל לא אוסיף עוד למשבק להון׃ והילילו שירות
היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך
הס׃ ויללון חלף זמרא בבתיהון בעידנא ההוא אמר יי אלהים
סגי פגרי קטילין בכל אתר דיימר רמי וסליק׃ שמעו זאת
השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ׃ שמעו דא דשיטין בעפרא
כריש מסכינא ומדמן לבטלא מלי חשיביא מן ארעא׃

לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר
להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה: דאמרין
אימתי ימטי ירח עיבורא ונזבין עיבורא ושמיטתא ונפתח
ארעהון לאזערא מכילתא ולאוספא על סלעא ולשקרא
במוזנוון דנכלי: לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל
בר נשביר: למקני בכספא מסכינין וחשיכיא בדיל דיחסנון
והטבין עיבורא נזבין: נשבע יהוה בגאון יעקב אם אשכח לנצח
כל מעשיהם: קיים יי דיהב מלאכא ליעקב אם יתנשון לעלמין
כל עובדיהון: העל זאת לא תרגז הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה
כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור מצרים: העל דא לא תחרוב ונשקעה ק
ארעא ויעדי כל דיתיב בה ויסק עלה מלך במשריתיה ויסני כמי
נהרא ויחפינה כולה ויתליך ית יתבהא ותשתקע כנהר מצרים:
והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש
בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור: ויהי בעדנא ההוא אמר יי
אלהים ואכסי שמשא בסיהרא ואקביל לארעא ביום נהור:
והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים
שק ועל כל ראש קרחה ושמתיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר:
ואהפוך חגיכון לאבלא וכל תושבחתכון לאליא ואסיק על כל
חרצין סק ועל כל ריש מרט ואשוינה כאבל יחיד וסופה כיום
מריר: הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי
רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את
דברי יהוה: הא יומיא אתן אמר יי אלהים ואשלח כפנא בארעא
לית דכפין למיכל ולא דיצהי למשתי אלהין לקבלא ית פתגמא

דײ׳ ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר
יהוה ולא ימצאו׃ וישתלהון מימא עד מערבא ומצפונא ועד
מדנחא יהלכון למתבע אולפן מן קדם ייי ולא ישכחון׃ ביום ההוא
תתעלפנה הבתולות היפות והבחורים בצמא׃ בעידנא ההוא
ישתלהין אישתא דישראל דאנון דמן לבתולן שפירן דטעאה
בשפרהון עם עולימין חייבין ויהון מיטרפין דמן בצהותא׃
הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר
שבע ונפלו ולא יקומו עוד׃ דמקימין בחובת שומרון ואמרין
קימא דחלתא דבדן וקימין נימוסי באר שבע ויפלון ולא יקומון
עוד׃ ראיתי את יהוה נצב על המזבח ויאמר הך
הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב
אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט׃ אמר נביא חזיתי
ית יקרא דייי אסתלק בכרובא ושרא על מדבחא ואמר אם
לית עמי ישראל תייבין לאוריתא כפי מנרתא יתקטיל מלפא
יאשיהו ויחרב ביתא ויתפגרן עזרתא ומני בית מקדשא בשביא
יהכון ושארהון בחרבא אקטיל לא יערוק להון דעריק ולא
ישתיזב להון דמשתיזב׃ אם יחתרו בשאול משם ידי תקחם
ואם יעלו השמים משם אורידם׃ אם ידמון לאיטמרא כיד
בסתרא מיתמן במימרי ידברונון ואם יסקון בנינן דרמין עד
צית שמיא מתמן במימרי יחתונונון׃ ואם יחבאו בראש הכרמל
משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם
אצוה את הנחש ונשכם׃ אם ידמון לאיטמרא בריש מגדלי
כרמיא מתמן אפקיד בלושין ויבלשונון ואם יטמרון מן

קדם מימרי בניסי ימא מתמן אפקיד ית עממיא דתקיפין
כחויא ויקטלונון׃ ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה
את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה׃
ואם יהכון בשביא קדם בעלי דבביהון מתמן אפקיד ית דקטלין
בחרבא ויקטלונון ואשוי מימרי עליהון לבישא ולא לטבא׃
ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבלו כל יושבי בה
ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים׃ ויי אלהי צבא דנזיף
בארעא וזיעא ויצדון כל דיתבין בה ויסק עלה מלך במשריתיה
דסגי כמי נהרא ויחפינה כולה ותשתקע כנהר מצרים׃ הבונה
בשמים מעלתו ואגדתו על ארץ יסדה הקורא למי הים וישפכם
על פני הארץ יהוה שמו׃ דאשרי בתקוף רומא שכינת יקריה
וכנשתיה על ארעא קשטה דאמר לכנשא משרין דסגיאן
כמי ימא ומבדר להון על אפי ארעא יי שמו׃
הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא
את ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם
מקיר׃ הלא כבנין רחימין אתון חשיבין קדמי בני ישראל אמר
יי הלא ית ישראל אסיקית מארעא דמצרים ופלשתאי
מקפוטקיא וארם מקירני׃ הנה עיני אדני יהוה בממלכה
החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד
אשמיד את בית יעקב נאם יהוה׃ הא קדם יי אלהים גלן עובדי
מלכותא חייבתא ואשיצי יתה מעל אפי ארעא ברם ארי לא
גמירא שיצאה אשיצי ית בית יעקב אמר יי׃ כי הנה אנכי
מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה

ולא יפול צרור ארץ׃ ארי האנא מפקיד ואבדר בכל עממיא
ית בית ישראל כמא דמחורין בערבלא ולא נפיל מניה אבן
מבינא לארעא׃ בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש
ותקדים בעדינו הרעה׃ בחרבא יתקטלון כל חייבי עמי
דאמרין לא תיחי ותיתי עלנא בישתא׃ ביום ההוא אקים את
סכת דויד הנפלת וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה
כימי עולם׃ בעדנא ההוא אקים ית מלכותא דבית דויד דנפלת
ואבני ית פרציהון וכנישתהון אתקין ותשלוט בכל מלכוותא
ותגמר ותשיצי משריתא והיא תתבני ותשתכלל כיומי עלמא
למען יירשו את שארית אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי
עליהם נאם יהוה עשה זאת׃ בדיל דיחסנון ית שארא דאדום
וכל עממיא בית ישראל דאתקרי שמי עליהון אמר יי בכין
האנא עביד דא׃ הנה ימים באים נאם יהוה ונגש
חרש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס
וכל הגבעות תתמוגגנה׃ הא יומיא אתן אמר יי ויערע רדיא
בחצודא ועצר ענבין במפק בר זרעא וירבון טוריא חמר מריט
וכל רמתא יתפלחן׃ ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים
נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו
את פריהם׃ ואתיב ית גלות עמי ישראל ויבנון קרוין דצדיין
ויתבון ויצבון כרמין וישתון ית חמרהון ויעבדון גינין וייכלון
ית איבהון׃ ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם
אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך׃ ואקימנון על ארעהון ולא
יטלטלון עוד מעל ארעהון דיהבית להון אמר יי אלהך׃

חזון עובדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת
יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: נבואת
עובדיה כדנן אמר יי אלהים לאדום בסורא שמענא מן קדם יי
ואזגר בעממיא שליח קומו ונתעתד עלה לקרבא: הנה קטן
נתתיך בגוים בזוי אתה מאד: הא חלש יהבתך בעממיא בסיר
את לחדא: זדון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו
אמר בלבו מי יורידני ארץ: רשעי לבך אטעיך דאת דמי
לנשרא דשרי בשני כיפא ברומא מותביה אמר בלביה מן
יחתינני לארעא: אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך
משם אורידך נאם יהוה: אם תרים כנשרא ואם בין כוכביא
תשוי מדורך מתמן במימרי אחתינך אמר יי: אם גנבים
באו לך אם שודדי לילה איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בוצרים
באו לך הלא ישאירו עוללות: אם גנבין אתו עלך אם בזוזי
ליליא איכדין הויתא דמוך עד דגנבו כיסתהון אם חטופין
כקטופין אתו עלך הלא משארין לך עוללין: איך נחפשו עשו
נבעו מצפניו: איכדין אתבליש עשו אתגליו מטמורוהי: עד
הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי
שלמך לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו: מן תחומא
אגליוך כל אנש קימך אטעיוך יכילו לך אנש שלמך אכלי
פתורך שויאו תקלא תחותך מדלית בך סכלתנו: הלוא ביום

ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו:
הלא בעדנא ההוא אמר יי ואוביד חכימין מאדום וכל גבר
דביה סכלתנותא מכרכא דעשו: וחתו גבוריך תימן למען
יכרת איש מהר עשו מקטל: ויתברון גיברך דרומא בדיל
דישתיצי גברא דביה צורבא מכרכא דעשו מקטול: מחמס
אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת לעולם: מחטוף אחוך יעקב
תחפינך בהתא ותשתיצי לעלם: ביום עמדך מנגד ביום שבות
זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלם ידו גורל גם אתה ידו ק
כאחד מהם: ביום מקמך מקבל ביומא דבזו עממיא נכסוהי
ונוכראין עלו בקרווהי ועל ירושלם רמו עדבין אף את כחד
מנהון: ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה
ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה: ודחזיתא ביומא דאחוך
ביום תבריה ודחדיתא לבני יהודה ביום תברהון ודאסגיתא
למללא רברבן בעדן עקא: אל תבא בשער עמי ביום אידם
אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום
אידו: דעלתא בתרעי עמי ביום תברהון דחזיתא אף את
בבשתיה ביום תבריה ודאושיטתא ידך בנכסוהי ביום תבריה:
ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו
ביום צרה: ודקמתא על פרקא לשיצאה ית מערקוהי ודמסרתא
משיזבוהי בעדן עקא: כי קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר
עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך: ארי קריב יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי על כל עממיא כמא דעבדתא יתעביד לך
גמלך יתתב ברישך: כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו

כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלא היו: ארי כמא דחדיתון
על מחת טורא דקודשי ישתון כל עממיא כס פורענותהון
תדירא וישתון ויסתלעמון ויהון כד לא הוו: ובהר ציון תהיה
פלטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם: ובטורא
דציון תהי שיזבא ויהון קדישין ויחסנון דבית יעקב נכסי עממיא
דהוו מחסנין להון: והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית
עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי
יהוה דבר: ויהון דבית יעקב תקיפין כאישתא ובית יוסף חסינין
כשלהביתא ובית עשו חלשין כקשא וישלטון בהון ויקטלונון
ולא יהי שיזבא לבית עשו ארי במימרא דיי גזיר כין: וירשו
הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה
אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד: ויחסנון יתבי
דרומא ית כרכא דעשו ויתבי שפלתא ית ארע פלשתאי
ויחסנון ית קרוי אפריס וית קרוי שומרון ודבית בנימין יחסנון
ית קרוי יתבי ארע גלעד: וגלת החל הזה לבני ישראל אשר
כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי
הנגב: וגלות עמא הדין לבני ישראל דבארע כנענאה עד
צרפת וגלות ירושלם דבספמיא יחסנון ית קרוי ארע דרומא:
ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה
המלוכה: ויסקון משיזבין בטורא דציון למדן ית כרכא
דעשו ותתגלי מלכותא דיי על כל יתבי ארעא:

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם · למנחת כפו׳
יי עם יונה בר אמתי למימר׃ קום לך אל נינוה העיר הגדולה
וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני׃ קום איזיל לנינוה קרתא
רבתא ואתנבי עלה ארי סליקת בישתהון לקדמי׃ ויקם יונה
לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש
ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה׃ וקם
יונה למערק לימא מן קדם דיתנבי בשמא דיי ונחת ליפו
ואשכח אלפא דאזלא בימא ויהב אגרה ונחת בה למיעל
עמהון לימא מן קדם דיתנבי בשמא דיי׃ ויהוה הטיל רוח
גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה חשבה להשבר׃ ויי
ארים רוח על ימא והוה נחשול רב בימא ואלפא בעיא
לאיתברא׃ ויראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את
הכלים אשר באניה אל הים להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי
הספינה וישכב וירדם׃ ודחילו ספניא ובעו גבר מן דחלתיה וחזו
ארי לית בהון צרוך ורמו ית מניא דבאלפא לימא לאקלא מנהון
ויונה נחת לארעית שידא דבאלפא ושכיב ודמוך׃ ויקרב אליו
רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי
יתעשת האלהים לנו ולא נאבד׃ וקריב לותיה רב ספניא ואמר
ליה מא את דמוך קום צלי קדם אלהך מא אם יתרחם מן קדם יי
עלנא ולא ניבד׃ ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות
ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפילו גורלות ויפל הגורל
על יונה׃ ואמרו גבר לחבריה איתו ונרמי עדבין ונידע בדילמן

בשתא הדא לנא ורמו עדבין ונפל עדבא על יונה׃ ויאמרו אליו
הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין
תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה׃ ואמרו ליה חוי כען לנא
בדיל מא בשתא הדא לנא מא עבידתך ומנן אתאתי איידא
היא מדינתך ואי מדין עמא את׃ ויאמר אליהם עברי אנכי
ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת
היבשה׃ ואמר להון יהודאה אנא ומן קדם יי אלהא דשמיא
אנא דחיל דעבד ית ימא וית יבשתא׃ וייראו האנשים יראה
גדלה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני
יהוה הוא ברח כי הגיד להם׃ ודחילו גבריא דחלא רבא ואמרו
ליה מא דא עבדתא ארי ידעו גבריא ארי מן קדם דיתנבי
בשמא דיי הוא עריק ארי חוי להון׃ ויאמרו אליו מה נעשה
לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער׃ ואמרו ליה מא נעביד
לך וינוח ימא מננא ארי ימא אזיל ונחשוליה תקיף׃ ויאמר
אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע
אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם׃ ואמר להון סבוני ורמוני
לימא וינוח ימא מינכון ארי ידע אנא ארי בדילי נחשולא רבא
הדין עליכון׃ ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי
הים הולך וסער עליהם׃ ושיטין גבריא לאתבא ליבשתא ולא
יכלין ארי ימא אזיל ונחשוליה תקיף עליהון׃ ויקראו אל יהוה
ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו
דם נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית׃ וצליאו קדם יי ואמרו
קביל בעותנא יי לא כען ניבד בחובת נפשיה דגברא הדין ולא

תתין עלנא חובת דם זכי ארי את יי כמא דרעוא קדמך עבדתא׃
וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים מזעפו׃ ונסיבו ית
יונה ורמוהי לימא ונח ימא מנחשוליה׃ וייראו האנשים יראה
גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים׃ ודחילו גבריא
דחלא רבא מן קדם יי ואמרו לדבחא דיבח קדם יי ונדרו
נדרין׃ וימן יהוה דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג
שלשה ימים ושלשה לילות׃ וזמין יי נונא רבא למבלע ית
יונה והוה יונה במעיא דנונא תלתה יומין ותלתה ליליון׃
ב ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה׃ וצלי
יונה קדם יי אלהיה ממעיא דנונתא׃ ויאמר קראתי מצרה לי
אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי׃ ואמר צליתי
מדעקת לי קדם יי וקביל צלותי מארעית תהומא בעיתי עבדתא
בעותי׃ ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משבריך
וגליך עלי עברו׃ ורמיתני לעומקיא בליבא דימא ונהרא סחור
סחור לי כל נחשולי דימא וגלוהי עלי עדו׃ ואני אמרתי
נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך׃ ואנא
אמרית אתרכית מן קדם מימרך ברם אוסיף לאסתכלא בהיכלא
דקודשך׃ אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי׃
אקפוני מיא עד מותא תהומא סחור סחור לי ימא דסוף תלי
על רישי׃ לקצבי הרים ירדתי הארץ בריחיה בעדי לעולם
ותעל משחת חיי יהוה אלהי׃ לעקרי טוריא נחתית ארעא נגדת
בתוקפהא עלי נגד עלמין ואתקריב קדמך לאסקא מחבלא
חיי יי אלהי׃ בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך

תפלתי אל היכל קדשך׃ באשתלהיות עלי נפשי פולחנא דיי
אידכרית ועלת לקדמך צלותי להיכלא דקודשך׃ משמרים הבלי
שוא חסדם יעזבו׃ לא כעממיא פלחי טעותא דמאתר דמתוטב
להון לית אנון ידעין׃ ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי
אשלמה ישועתה ליהוה׃ ואנא בקל תושבחת אוראה קורבני
אקריב קדמך דנדרית אשלים פורקן נפשי בצלו קדם יי׃ ויאמר
יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה׃ ואמר יי לנונא ופלט ית יונה
ליבשתא׃ ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר׃ ג
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם יונה תנינות למימר׃ קום לך אל
נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר
אליך׃ קום איזיל לנינוה קרתא רבתא ואתנבי עלה ית נבואתא
דאנא ממליל עמך׃ ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר יהוה ונינוה
היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים׃ וקם יונה ואזל
לנינוה כפתגמא דיי ונינוה הות קרתא רבתא קדם יי מהלך
תלתה יומין׃ ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר
עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת׃ ושרי יונה למיעל בקרתא מהלך
יומא חד ואכריז ואמר בסוף ארבעין יומין ונינוה מתהפכא׃
ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם
ועד קטנם׃ והימינו אנשי נינוה במימרא דיי וגזרו צומא
ולבשו סקין מרבהון ועד זעירהון׃ ויגע הדבר אל מלך נינוה
ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר׃
ומטא פתגמא לות מלכא דנינוה וקם מכורסי מלכותיה ואעדי
לבוש יקריה מניה ואתכסי סקא ויתיב על קטמא׃ ויזעק ויאמר

בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן
אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו׃ ואכריז ואמר
בנינוה מגזירת מלכא ורברבנוהי למימר אנשא ובעירא תורי
ועאנא לא יטעמון מידעם לא ירעון ומיא לא ישתון׃ ויתכסו שקים
האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו
הרעה ומן החמס אשר בכפיהם׃ ויתכסון סקין אנשא ובעירא ויצלון
קדם יי בתקוף ויתובון גבר מאורחיה בישתא ומן חטופא
דבידיהון׃ מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו
ולא נאבד׃ מן ידע דאית בידיה חובין יתוב מנהון ויתרחם
עלנא מן קדם יי ויתוב מתקוף רוגזיה ולא ניבד׃ וירא האלהים
את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על הרעה
אשר דבר לעשות להם ולא עשה׃ וגלי קדם יי עובדיהון ארי
תבו מאורחתהון בישתא ותב יי מן בישתא דמליל למעבד
להון ולא עבד׃ וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו׃ ובאיש ליונה ד
בישא רבא ותקיף ליה׃ ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלא
זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה
כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם
על הרעה׃ וצלי קדם יי ואמר קביל בעותי יי הלא אלין פתגמי
עד דהויתי קים על ארעי על כין אוחיתי למערק לימא ארי
ידענא ארי את אלהא חננא ורחמנא מרחיק רגז ומסגי למעבד
טבוון ומתיב מימריה מלאיתאה בישא׃ ועתה יהוה קח נא
את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי׃ וכען יי סב כען ית נפשי

מני ארי טב דאימות מדאיחי׃ ויאמר יהוה
ההיטב חרה לך׃ ואמר ייי הלחדא תקוף לך׃ ויצא יונה מן העיר
וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר
יראה מה יהיה בעיר׃ ונפק יונה מן קרתא ויתיב ממדנח לקרתא
ועבד ליה תמן מטלתא ויתיב תחותה בטולא עד דיחזי מא יהי
בסוף קרתא׃ וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל
על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה
גדולה׃ וזמין ייי אלהים קיקיון וסליק עיל מן יונה למהוי טולא על
רישיה לאגנא ליה מבשתיה וחדי יונה על קיקיון חדוא רבא׃ וימן
האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון וייבש׃
וזמין ייי תולעתא במיסק צפרא דיומא דבתרוהי ומחת ית קיקיון
ויביש׃ ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש
על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי
מחיי׃ והוה כמדנח שמשא וזמין ייי רוח קידומא שתיקתא
וטפחת שמשא על רישא דיונה ואשתלהי ושאיל ית נפשיה
לממת ואמר טב דאימות מדאיחי׃ ויאמר אלהים אל יונה
ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות׃ ואמר
ייי ליונה הלחדא תקוף לך על קיקיון ואמר לחדא תקוף לי עד
מותא׃ ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו
ולא גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד׃ ואמר ייי את חסתא על
קיקיון דלא עמלתא ביה ולא רביתהי דבליליא הדין הוה
ובליליא אוחרנא אבד׃ ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה

אשר ישבה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין
ימינו לשמאלו ובהמה רבה: ואנא לא איחוס על נינוה קרתא
רבתא דאית בה סגי מתרתא עסרי רבו אנשא דלא ידע
בין ימיניה לסמאליה ובעירא סגי:

מח

פתש ג׳ ורק מן איסר תגד מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע׳

דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי בימי יותם אחז יחזקיה
מלכי יהודה אשר חזה על שמרון וירושלם: פתגם נבואה מן קדם
יי דהוה עם מיכה דממרישא ביומי יותם אחז יחזקיה מלכיא
דבית יהודה דאתנבי על שמרון וירושלם: שמעו עמים כלם
הקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד יהוה מהיכל
קדשו: שמעו עממיא כולהון אציתי ארעא ומלאה ויהי מימרא
דיי אלהים בכון לסהיד יי מהיכלא דקודשיה: כי הנה יהוה יצא
ממקומו וירד ודרך על במותי ארץ: ארי הא יי מתגלי מאתר
בית שכינתיה ויתגלי וידמוס ית תוקפי ארעא: ונמסו ההרים
תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמים מוגרים במורד:
ויתמסון טוריא תחותוהי ומישריא יתבזעון כשעותא מן קדם
נורא כמיא דאשידין במחדרון: בפשע יעקב כל זאת ובחטאת
בית ישראל מי פשע יעקב הלא שמרון ומי במות יהודה הלא
ירושלם: בחובי בית יעקב כל דא ובחטאי כל בית ישראל איכא
חבו דבית יעקב הלא בשמרון ואיכא חטו דבית יהודה הלא

בירושלם ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרתי
לגי אבניה ויסדיה אגלה ואשוי שומרון ליגרי חקלן בית
צדו נצבת כרם וארמי לחילתא אבנהא ואושהא אגלי וכל
פסיליה יכתו וכל אתנניה ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה
כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישבו וכל צלמנהא
ידקקון וכל טעותהא יתוקדון בנורא וכל בית דחלתהא אשוי
לצדו ארי מיאגר זניתא אתכנשו ולבית פלחי טעותא יתמסרון
על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל וערום אעשה מספד ו ק
כתנים ואבל כבנות יענה על דא יספדון ויילילון יהכון בשילא
ערטילאין יעבדון מספדא כירורין ואבלא ואליא כבנת נעמין
כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה נגע עד שער עמי עד
ירושלם ארי ממרעא מחתה ארי מטת עד בית יהודה
קריבת למיעל בתרעי עמי עד ירושלם בגת אל תגידו
בכו אל תבכו בבית לעפרה עפר התפלשתי בגת לא תחוון יח ח
מבכא לא תבכון דיתבין בבתיא דעפרא בקטמא חופו רישיכון
עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת לא יצאה יושבת צאנן מספד
בית האצל יקח מכם עמדתו עברו לכון דיתבין בשפיר גלן
עריא ערטלאין בהתין לא יפקון משיזבין מיתבי צאנן עבידו
לכון מספד במרר על קטילי גיבריכון בית צולאי בתי חמדתכון
דהויתון אנסין ומקרבין דין לסטר דין בכין יתנסיב מנכון שפר
ארעכון כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער
ירושלם דהוית יתבא על שפר ארעה ומסברא לטב מסרבא

למתב לאוריתא מא תעברון ארי נחתת בשתא מן קדם יי
למיעל בתרעי ירושלם: רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש
ראשית חטאת היא לבת ציון כי בך נמצאו פשעי ישראל:
טקיסו רתכיא רמו על רכשא דיתבין בלכיש רישחובין היא
לכנשתא דציון ארי ביך אשתכחו מרודי ישראל: לכן תתני
שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל:
בכין תשדרין קורבנין למחסני גת בתי אכזיב יתמסרון לעממיא
בחובין דפלחו בהון לטעותא מלכי ישראל: עד הירש אביא
לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל: עוד איתי
מחסנין עליכון דיתבין במרישה עד עדולם יסקון ויעלון בתחום
ארעא דישראל: קרחי וגזי על בני תענוגיך הרחבי קרחתך
כנשר כי גלו ממך: תלישי ורמא על בני תפנוקך הא כנשרא
דנתרו כנפוהי כין אסגא ב[מרט] רישיך על בנך ארי גלו מניך:
הוי חשבי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר
יעשוה כי יש לאל ידם: ווי דמחשבין למינס למעבד דביש על
ערסתהון מקדמין בצפרא ועבדין ארי אית חילא בידהון: וחמדו
שדות וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו: וחמדין
חקלתא וגזלין ובתיא ואנסין ועשקין גבר וביתיה וגבר ואחסנתיה:
לכן כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת
רעה אשר לא תמישו משם צואריכם ולא תלכו רומה כי עת
רעה היא: בכין כדנן אמר יי הא אנא מחשיב על עסדרא הדין
בישא דלא תעדון מתמן צואריכון ולא תהכון בקומא זקופא
ארי עדן בישן הוא: ביום ההוא ישא עליכם משל ונהה נהי נהיה

אמר שדוד נשדנו חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשובב שדינו
יחלק: בעידנא ההוא יטול עליכון מתל ואליא ובעיניתיה יימר
אתבזזא אתבזיזנא מחולקהון דעמי מעדן להון מאחסנתהון
טרדין יתהון תיבין חקלתהון מפלגין: לכן לא יהיה לך משליך
חבל בגורל בקהל יהוה: בכין לא יהי לך מתח חוט משח
בעדבא בקהלא דיי: אל תטפו יטיפון לא יטפו לאלה לא יסג
כלמות: לא תתנבון נבואה לא תלפון לעמא הדין ארי לא
מקבלין אתכנעו: האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה אם אלה
מעלליו הלא דברי ייטיבו עם הישר הולך: הכדין כשר דאמרין
בבית יעקב האתקפד מימר מן קדם יי אם אלין עובדוהי הלא
כל פתגמי תקניא דאמרית לאיתאה איתיתי על כל דמהלכין
בקשוט: ואתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה אדר תפשיטון
מעוברים בטח שובי מלחמה: מקביל חוביהון עמי לבעיל
דבבא מסירין מקבלהון עממיא קימין מחסנין יתהון ממון
יקרהון מנהון נסבין עדן בארעהון לרוחצן תיבין כהון כתבירי
קרבא: נשי עמי תגרשון מבית תענוגיה מעל עולליה תקחו
הדרי לעולם: כנישת עמי תתרכון מבית חדותהון מנהון בניהון
דבדין גלא יקרהון דהוו אמרין קיים לעלמין: קומו ולכו כי לא
זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ: קומו וגלו ארי
לית דא ארעא בית ניחא לרשיעיא בדיל טמיותה אתון מחבלין
בדיל לסאבותה אתון מסתיעין עלה: לו איש הלך רוח ושקר
כזב אטיף לך ליין ולשכר והיה מטיף העם הזה: על דטען בתר
נבייי שקרא דמתנבן להון ברוח דשקר ומלפין יתהון לחמר

ולרויו ויהי כמא דאיליפו למטעי בתר נבייי שקרא כין יגלון
לארע שקריא עם דלא הדין׃ אסף אאסף יעקב כלך קבץ אקבץ
שארית ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך הדברו
תהימנה מאדם׃ בסופא כנשא אכנישכון דבית יעקב כולכון
קרבא אקריב גלותכון שארא דישראל כחדא אשוינון כענא
בגו חטרא כעדרא בגו דירא המן מבני אנשא׃ עלה הפרץ
לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם ויהוה
בראשם׃ ויסקון משיזבין כיד בקדמיתא ויסק מלך מדבר
ברישהון ויתבר בעיל דבבא דמעיק להון יכביש כרכין תקיפין
קרוי עממיא יחסנון ויהי מלכהון מדבר ברישהון ומימרא
דײ בסעדהון׃ ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל
הלא לכם לדעת את המשפט׃ ואמרית שמעו כען רישי יעקב
ושלטוני בית ישראל הלא לכון למידע דינא׃ שנאי טוב ואהבי
רע גזלי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם׃ דסנן לאיטבא
ורחמין לאבאשא אנסין נכסי עמי מידהון וממון יקרהון
מנהון נסבין׃ ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו
ואת עצמתיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת׃
ודבזו נכסי עמי וממון יקרהון מנהון נסבין וית שארהון מגמרין
תבין ומפלגין יתהון כמא דמפלגין אבריא לגו דודא וחלקיא לגו
קדרא׃ אז יזעקו אל יהוה ולא יענה אתם ויסתר פניו מהם בעת
ההיא כאשר הרעו מעלליהם׃ בכין יצלון קדם יי ולא יקביל
צלותהון ויסליק שכינתיה מנהון בעידנא ההוא כמא דאבאישו
עובדיהון׃ כה אמר יהוה על הנביאים

המתעים את עמי הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן
על פיהם וקדשו עליו מלחמה: כדנן אמר יי על נביי שקרא
דמטעין ית עמי דמן דמוכיל להון שירוון דבסר מתנבן עלוהי
שלמא ודלא מוכיל להון מזמנין עלוהי קרבא: לכן לילה לכם
מחזון וחשכה לכם מקסום ובאה השמש על הנביאים וקדר
עליהם היום: בכין תיבהתון מלאתנבאה ותתכנעון מלאלפא
ותחפי עקא כקבלא ית נביי שקרא ויקבל עליהון עדנא: ובשו
החזים וחפרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין מענה אלהים:
ויבהתון נביי שקרא ויתכנעון מלפיא ויתעטפון על ספם כאבילין
כולהון ארי לית בהון רוח נבואה מן קדם יי: ואולם אנכי מלאתי
כח את רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל
חטאתו: וברם אנא אתמליתי בתקוף רוח נבואה מן קדם יי
ודין דקשוט וגיברותא לחואה ליעקב חובוהי ולישראל
חטאוהי: שמעו נא זאת ראשי בית יעקב
וקציני בית ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו:
שמעו כען רישי בית יעקב ושלטוני בית ישראל דמקלקלין
אורחת דינא וית כל כשיתא מעקמין: בנה ציון בדמים וירושלם
בעולה: דבנן בתיהון בציון בדם אשיד וירושלם בנכלין: ראשיה
בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל
יהוה ישענו לאמר הלא יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רעה:
רישהא בשוחדא דיינין וכהנהא בממון מורן ונבייהא בכספא
מלפין ועל מימרא דיי מסתמכין למימר הלא שכינתא דיי
בינגא אמרין לא תיתי עלנא בשתא: לכן בגללכם ציון שדה

תחרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער׃ בכין בדיל
חוביכון ציון חקל תתרדי וירושלם ליגרין תהי וטור בית מקדשא
לחישת חורשא׃ והיה באחרית הימים יהיה צי הספר
הר בית יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו
עליו עמים׃ ויהי בסוף יומיא יהי טור בית מקדשא דיי מתקן
בריש טוריא ומנטל הוא מידמתא ויתפנין למפלח עלוהי כל
מלכותא׃ והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל
בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא
תורה ודבר יהוה מירושלם׃ ויהכון עממין סגיאין ויימרון איתו
ונסק לטור בית מקדשא דיי ולבית שכינת אלהיה דיעקב
וילפיננא מאורחן דתקנן קדמוהי ונהך באלפן אוריתיה ארי
מציון תפוק אוריתא ואולפן פתגמא דיי מירושלם׃ ושפט בין
עמים רבים והוכיח לגוים עצומים עד רחוק וכתתו חרבותיהם
לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא
ילמדון עוד מלחמה׃ וידין בין עממין סגיאין ויוכח למלכין
תקיפין עד עלמא ויעפפון סיפיהון לסכין ומורניתהון למגלין
ולא יטלון עם באפי עם זין ולא יתאלפון עוד מגבין קרבא׃ וישבו
איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות
דבר׃ ויתבון גבר תחות פירי גופנוהי ותחות פירי תינוהי ולית
דמניד ארי במימרא דיי צבאות גזיר כין׃ כי כל העמים ילכו
איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד׃
ארי כל עממיא יחובון על דפלחו לטעותא ואנחנא נתרחיץ
בשמא דיי אלהנא לעלמא ולעלמי עלמיא׃

ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה
ואשר הרעתי בעדנא ההוא אמר ייי אלהים אכניש מטלטליא
ומבדריא אקריב ודאתבאש להון מן קדם חובי עמי ושמתי את
הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר
ציון מעתה ועד עולם ואשוי ית מטלטליא לשארא ומבדריא
לעם תקיף ותתגלי מלכותא דייי עליהון בטורא דציון מכען ועד
עלמא ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך
תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם ואת
משיחא דישראל דטמיר מן קדם חובי כנשתא דציון לך עתידא
מלכותא למיתי וייתי שולטנא קדמאה למלכות כנשתא דירושלם
עתה למה תריעי רע המלך אין בך אם יועצך אבד כי החזיקך חיל
כיולדה כען למא את מתחברא לעממיא המלכא לית בך אם
מלכי מלכך אבדו ארי תקפיך עקא וזיעא כחבלין ליילדתא
חולי וגחי בת ציון כיולדה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה
ובאת עד בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה מכף איביך מרעי
וזועי כנשתא דציון כיילדתא ארי כען תפקין מקרתא ותשרין
בחקלא ותהכין עד בבל תמן תשתיזבין ותמן יפרקניך ייי מיד
בעלי דבבך ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחז
בציון עינינו וכען יתכנשון עלך עממין סגיאין דאמרין אימתי
תחוב ותחזי במפלת ציון עיננא והמה לא ידעו מחשבות יהוה
ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר גרנה ואינון לא ידעין רזיא
דייי ולא מסתכלין במלכוהי ארי קריבנון כעמירא לאידרא
קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסותיך אשים נחושה

והדקות עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל־
הארץ: קומי וקטילי כנשתא דציון ארי עמא דביך אשוי תקיפין
כפרזלא ושארהון חסינין כנחשא ותקטלין עממין סגיאין
ותגמרין קדם יי נכסיהון וממון יקרהון קדם רבון כל ארעא:
עתה תתגודדי בת גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על הלחי את
שפט ישראל: כען תסתיעין במשרין קרתא דאשריין עלה
בציר ויהון מחן בחוטרא על לסתא ית דייני ישראל:
ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה
ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם כימי
עולם: ואת בית לחם אפרת כזעיר הויתא לאתמנאה באלפיא
דבית יהודה מינך קדמי יפוק משיחא למהוי עביד שולטן על
ישראל די שמיה אמיר מלקדמין מיומי עלמא: לכן יתנם עד
עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל: בכין יתמסרון
כעידן דילידתא למילד ושאר אחיהון יסתמכון עליהון בני ישראל:
ועמד ורעה בעוז יהוה בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה יגדל
עד אפסי ארץ: ויקום וישלוט בתקוף מן קדם יי ברבות שמא
דיי אלהיה ויתכנשון מביני גלותהון ארי כען יסגי שמיה עד
סיפי ארעא: והיה זה שלום אשור כי יבא בארצנו וכי ידרך
בארמנותינו והקימנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם: ויהי
מבכין שלמא לנא אתולאה ארי ייעול לארענא וארי ידרוך
בבירניתנא ונמני לנא שבעה מלכין ותמניא רברבי אנשא:
ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרוד בפתחיה והציל
מאשור כי יבא בארצנו וכי ידרך בגבולנו: וידינון ית ארעא

דאתור בחרבא וית ארע נמרוד בתקוף פרכהא וישיזבננא
מאתוראה ולא ייעול בארענא ולא ידרוך בתחומנא׃
והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת
יהוה כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני
אדם׃ ויהי שארא דבית יעקב בגו עממין סגיאין כטלא מן קדם
יי׳ וכרסיסי מלקושא דעל עסבא דלא מוריך לאנש ולא מכתי
לבר אנש׃ והיה שארית יעקב בגוים בקרב
עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר
אם עבר ורמס וטרף ואין מציל׃ ויהי שארא דבית יעקב
בעממיא בגו עממין סגיאין כאריא בבעירא בחורשא כליתא
בעדרי ענא דאם יעדי וירמוס ויקטול ולית דמשיזיב׃ תרם
ידך על צריך וכל איביך יכרתו׃ סגי מבכין תתקף ידך ישראל
על סנאך וכל בעלי דבבך ישתיצון׃ והיה
ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי
מרכבתיך׃ ויהי בעדנא ההוא אמר יי׳ ואשיצי סוסות עממיא
מבינך ואוביד רתיכיהון׃ והכרתי ערי ארצך והרסתי כל
מבצריך׃ ואשיצי קרוי עממיא מארעך ואפגר כל כרכי
תקיפיא׃ והכרתי כשפים מידך ומעננים לא יהיו לך׃ ואשיצי
חרשין מבינך ומעננין לא יהון לך׃ והכרתי פסיליך ומצבותיך
מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה ידיך׃ ואשיצי צלמי
עממיא וקמתהון מבינך ולא תשתעבד עוד לעיבדי ידך׃
ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי עריך׃ ואעקר שתלי
עממיא מבינך ואשיצי בעלי דבבך׃ ועשיתי באף ובחמה

נקם את הגוים אשר לא שמעו׃ ואעביד ברגז ובחמא פורענות דין
מן עממיא דלא קבילו אולפן אוריתא׃ שמעו ו
נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הגבעות
קולך׃ שמעו כען ית דיי׳ אמר קום דין עם טוריא וישמען רמתא
קלך׃ שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים מוסדי ארץ כי ריב
ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח׃ שמעו טוריא ית דינא דיי׳
ועקריא יסודי ארעא ארי דינא קדם יי׳ עם עמיה ועם בית ישראל
עביד תוכחא׃ עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי׃ עמי
מא טבא אמרית למעבד לך ולא עבדית או מא מרועא קשיא
אסגיתי עלך אסהיד קדמי׃ כי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים
פדיתיך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים׃ ארי אסיקתך
מארעא דמצרים ומבית עבדותא פרקתך ושלחית קדמך תלתא
נביי׳ משה לאלפא מסרת ודינין אהרן לכפרא על עמא ומרים
לאוראה לנשיא׃ עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה
אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות יהוה׃
עמי אידכר כען מא מלך בלק מלכא דמואב ומא אתיב יתיה
בלעם בר בעור הלא גבורן אתעבידא לכון ממישר שטין עד
בית גלגלא בדיל למידע זכותא דיי׳׃ במה אקדם יהוה אכף
לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה׃ במא אפלח
קדם יי׳ אשתעבד לאלהא דשכינתיה בשמי מרומא האפלח
קדמוהי בעלוון בעגלין בני שנא׃ הירצה יהוה באלפי אלים
ברבבות נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי׃
היתרעי יי׳ באלפי דכרין ברבוות נחלין דמשח האתין בריבוכרי

חלף חובי חיבו כמעי חלף חטאי נפשי׃ הגיד לך אדם מה טוב
ומה יהוה דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע
לכת עם אלהיך׃ אתחוה לך אנשא מא טב ומא יי תבע מינך
אלהין למעבד דין דקשוט ומרחם גמילות חסדא והוי צניע
להלכא בדחלתא דאלהך׃ קול יהוה לעיר
יקרא ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה׃ קל נביא דיי
על קרתא מכלן ומלפיא דחלין לשמך שמעו מלכא ושלטונא
ושאר עמא דארעא׃ עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רזון
זעומה׃ עוד דאית ביה רשיעא אוצרין דרשע ומכילן דשקר
מיתין לוט׃ האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה׃ היזכין
במוזנוון דרשע ובכיס דביה מתקלין רברבין ודעדקין׃ אשר
עשיריה מלאו חמס וישביה דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם׃
דעתירהא מלן אוצריהון חטוף ויתבהא ממללין שקר ולישנהון
נכלין בפומהון׃ וגם אני החליתי הכותיך השמם על חטאתיך׃
ואף אנא אתיתי עלך מרע ומהא אצדינך על דחבתא׃ אתה תאכל
ולא תשבע וישחך בקרבך ותשג ולא תפלט ואשר תפלט לחרב
אתן׃ את תיכול ולא תסבע ויהי לך למרע במעך ותרביק ולא
תשיזיב ודתשיזיב לחרבא אמסר׃ אתה תזרע ולא תקצר אתה
תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא תשתה יין׃ את תזרע ולא
תחצור את תדריך זיתין ולא תשוף משח ותעצר ענבין ולא תשתי
חמר׃ וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו
במועצותם למען תתי אתך לשמה וישביה לשרקה וחרפת
עמי תשאו׃ על דנטרתון גזירת בית עמרי ועבדתון עובדי בי׳

אחאב והליכתון בנמוסיהון בדיל למסר יתך לצדו ויתבהא
לאשתממו וחסודי עממי תקבלון:
אללי לי
כי הייתי כאספי קיץ כעללת בציר אין אשכול לאכול בכורה
אותה נפשי: אמר נביא ווי לי ארי הויתי כמסף טביא בעידן
דאבדו חסידיא מן ארעא הא כסייפי קיטא כעוללן בתר קטף
לית גבר דליה עובדין טבין לטביא חמידת נפשי: אבד חסיד
מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיהו
יצודו חרם: אבדו חסידיא מן ארעא ודקשיט באנשא לית
כולהון למשפך דם זכי כמנין גבר ית אחוהי מסרין לגמירא:
על הרע כפים להיטיב השר שואל והשפט בשלום והגדול
דבר הות נפשו הוא ויעבתוה: מבאשין בידהון ולא מוטבין שלטונא
שאיל ודינא אמר עביד לי דאשלים לך ורבא ממליל תחמודי
נפשיה ווי עליהון על דקלקלוהא: טובם כחדק ישר ממסוכה
יום מצפיך פקודתך באה עתה תהיה מבוכתם: טבא דאית בהון
קשי למפק מן ידיה כד מן חרקא ודקשיט בהון מסיונת סייג
ביש יום סבורך לטב עדן סעורן בשתך מטת כען יהי ערבולהון:
אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף משכבת חיקך שמר פתחי
פיך: לא תהימנון ברחים ולא תתרחצון בקריב מאיתת קימך
טר מלי פומך: כי בן מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמותה
איבי איש אנשי ביתו: ארי בעדנא ההוא ברא מנביל אבא ברתא
נציא עם אימה כלתא מקלא לחמתה סנאוהי דגברא אנשי
ביתיה: ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי:
ואנא במימרא דיי אבוע אירוץ לאלהא עביד פורקני יקביל

צלותי אלהי׃ אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך
יהוה אור לי׃ לא תחדין רומי בעלת דבבתי לי דנפלית אקום ארי
יתיבית כיד בקבלא שכינתא דיי׳ עלי׃ זעף יהוה אשא
כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי יוציאני לאור
אראה בצדקתו׃ אמרת ירושלם לוט מן קדם יי׳ קבילית ארי
חבית קדמוהי עד דידין דיני ויתפרע עולבני יפקינני לנהור
אחזי בזכותיה׃ ותרא איבתי ותכסה בושה האמרה אלי איו יהוה
אלהיך עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות׃ ותחזי
רומי בעלת דבבתי ותחפינה בהתא דהוות אמרא לי אן דאתפריקת
במימרא דיי׳ אלהיך עינך יחזיין במפלתה כען תהי לדיש כסין
שוקין׃ יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק חק׃ בעדנא ההוא יתבנין
כנישתא דישראל בעידנא ההוא יבטלן גזירת עממיא׃ יום הוא
ועדיך יבוא למני אשור ועדי מצור ולמני מצור ועד נהר וים מים
והר ההר׃ בעדנא ההוא יתכנשן גלותא דמן אתור וקרוי תוקפא
ודמן חורמיני רבתא וקרוי ציירא ועד פרת וימא מערבאה
וטורא טורא׃ והיתה הארץ לשממה על ישביה מפרי מעלליהם׃
ותהי ארעא לצדו על יתבהא מפירי עובדיהון׃ רעה עמך בשבטך
צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך כרמל ירעו בשן וגלעד כימי
עולם׃ פרנס עמך במימרך שבטא דאחסנתך בעלמא דהוא
עתיד לאתחדתא ישרון בלחודיהון דהוו צדין לחורשא יתיתבון
בכרמלא יתפרנסון בארע מתנן וגלעד כיומי עלמא׃ כימי צאתך
מארץ מצרים אראנו נפלאות׃ כיום מפקכון מארעא דמצרים
אחזינון פרישן׃ יראו גוים ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על פה

אזניהם תחרשנה׃ יחזון עממיא ויבהתון מכל גבורתהון ישוון
ידהון על פומהון אודניהון יתחרשן׃ ילחכו עפר כנחש כזחלי
ארץ ירגזו ממסגרתיהם אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך׃
ישתטחון על אפיהון על ארעא כחיויא זחלי עפרא יזועון מבירניתהון
ומן קדם יי אלהנא יתברון וידחלון מן קדמך׃ מי אל כמוך מי אל
נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו
כי חפץ חסד הוא׃ לית בר מנך את הוא אלהא שביק לעויין
ומעבר על חובין לשארא דאחסנתיה לא מוריך לעלמין רוגזיה
ארי רעי לאיטבא הוא׃ ישוב ירחמנו יכבוש עונתינו ותשליך
במצולות ים כל חטאתם׃ יתוב מימריה לרחמא עלנא יכבוש
על חובנא ברחמתיה וירמי לעומקי ימא כל חטאי ישראל׃
תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי
קדם׃ תתין קושטי יעקב לבנוהי כמא דקיימתא ליה בבית אל
טבוות אברהם לזרעיה בתרוהי כמא דקיימתא ליה בין בתריא
ותדכר לנא עקידות יצחק דאתעקד על מדבחא קדמך תעביד
עימנא טבוון דקיימתא לאבהתנא מיומי קדם׃
קה

משא נינוה ספר חזון נחום האלקושי׃ מטל כס דלוט לאשקאה
ית נינוה מלקדמין אתנבי עלה יונה בר אמתי נביא דמגת
חפר ותבת מחובהא וכדו דאוסיפת למחטי תבו ואתנבי עלה
נחום מבית קושי כמא דכתיב בספרא הדין׃ אל קנוא ונקם

יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונטר הוא לאיביו: אלה
דיין ופורען יי מתפרע יי וסגי חילא קדמוהי עתיד יי לאתפרעא
מסנאי עמיה וברגז חסין מבעלי דבבוהי: יהוה ארך אפים וגדל
כח ונקה לא ינקה יהוה בסופה ובסערה דרכו וענן אבק רגליו: יי
מרחיק רגז וסגי חילא קדמוהי וסלח לדתיבין לאוריתיה ולדלא
תיבין לא מזכי יי בעלעול וברוח מדבר ועגן אמיטתא כיבש
קדמוהי: גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל בשן וכרמל
ופרח לבנון אמלל: דנזיף בימא ומיביש ליה וכל נהרותא מחריב
צדי מתנן וכרמלא ואילני לבנון נתרו: הרים רעשו ממנו והגבעות
התמגגו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל ישבי בה: טוריא זעו מן
קדמוהי ורמתא אתפרקא וחרובת ארעא מן קדמוהי ותבל וכל
דיתבין בה: לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה
כאש והצורים נתצו ממנו: אם כד אתגלי ברחמתא למתן אוריתא
לעמיה כד זעו עלמא מן קדמוהי בכין כד יתגלי ברגז לאתפרעא
מסנאי עמיה קדם פורענותיה מן יקום ומן יסובר באבאשות רגזיה
חמתיה כאישתא ממסי וטנריא אתפרקו מן קדמוהי: טוב יהוה
למעוז ביום צרה וידע חוסי בו: טב יי לישראל לאסתמכא עלוהי
בעידן עקא וגלי קדמוהי דרחיצין על מימריה: ובשטף עבר כלה
יעשה מקומה ואיביו ירדף חשך: וברגז חסין ובחמא תקיפא
גמירא יעביד עם עממיא דקמו ואחריבו לגמירא ית בית מקדשא
ובעלי דבבוהי ימסר לגיהנם: מה תחשבון אל יהוה כלה הוא עשה
לא תקום פעמים צרה: עממיא דבזו ית ישראל מא אתון חשיבין
קדם יי גמירא הוא עתיד לאתפרעא מנכון לא תתקיים עליכון

כבית ישראל תרתין זמנין רוח בתר עקא׃ כי עד סירים סבכים
וכסבאם סבואים אכלו כקש יבש מלא׃ ארי שלטוני עממיא דבזו
ית ישראל וכמא דטעון בחמרא אטעיאונון שיציאונון כמא
דמשיציא אישתא בקשא יבישא סגי׃ ממך יצא חשב על יהוה
רעה יעץ בליעל׃ מניך נינוה נפק מלכא דחשיב על עמיה דיי
בישא מליך מילך מלך דרשע׃ כה אמר יהוה
אם שלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר ועניתך לא אענך עוד׃ כידנן
אמר יי אם יהון שלמין בעיצא וסגיאין באתמנותא עממיא
דמתכנשין לאעקא ליך ירושלם יגוזון ית דגלת ויעברון ית פרת
ויתון לענותיך ודשעבדתיך ולא אשעבדינך עוד׃ ועתה אשבר
מטהו מעליך ומוסרותיך אנתק׃ וכען אתבר ניר עממיא מצוריכוי
וחנקיכון אפסיק׃ וצוה עליך יהוה לא יזרע משמך עוד מבית
אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך כי קלות׃ ופקיד עלך יי
ית מלכא דאתור ולא יהי דכרן משמך עוד מבית טעותך אשיצי
צלם ומתכא תמן אשוי קברך ארי קלילא דאקדמי׃
הנה על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי
יהודה חגיך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבר בך בליעל כלה
נכרת׃ הא על טורי ארעא דישראל רגלי מבסר משמע שלמא
חגי יהודה חגך שלימי נדרך ארי לא יוספון עוד דיעברון ביך
רשיעין כולהון אשתיציאו׃ עלה מפיץ על פניך נצור מצורה
צפה דרך חזק מתנים אמץ כח מאד׃ יהון סלקין ומתבדרין
על ארעיך עדין על הבציר מקימין סכואין על אורחתיך תקיפ
זרל חסיני חילך לחדא׃ כי שב יהוה את גאון יעקב כגאון ישראל

כי בקקום בקקים וזמריהם שחתו: ארי אתיב יי תוקפה ליעקב
רבותיה לישראל ארי בזונון בזוזין וקרוי תושבחתהון חבילו:
מגן גבריהו מאדם אנשי חיל מתלעים באש פלדות הרכב
ביום הכינו והברשים הרעלו: תריסי גיבריהון מסמקין גברי עבדי
קרבא לבישין זהוריתא באישתא פיילי רתיכיהון זמינין ליום
קישוטהון ורבני משריתהון מסרבלין בצבענין: בחוצות יתהוללו
הרכב ישתקשקון ברחבות מראיהן כלפדים כברקים ירוצצו:
בשוקיא משתגשין רתיכיא קל ניקוש זינהון משתמע ברחובי
קריא חזויהון כבעורין כברקין טרדין: יזכר אדיריו יכשלו
בהליכותם ימהרו חומתה והכן הסכך: ממנן רישי משריתהון
יתקלון במהלכהון ייחון יכבשון שורא ויבנון מגדליא: שערי
הנהרות נפתחו והיכל נמוג: גשרי נהרוותא אתפתחא ומלכא
בהיכליה זע: והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים
מתפפת על לבבהן: ומלכתא יתבת ציבא בגליא נפקת
ואמהתהא מידברן אזלן בתרהא מנהמן כקל יונין מטרפן
על לביהון: ונינוה כברכת מים מימי היא והמה נסים עמדו
עמדו ואין מפנה: ונינוה כבית כנשת מיא מיומי קדם היא
ואינון ערקין קומו קומו ולית דמתפני למקם: בזו כסף בזו זהב
ואין קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה: בוזו כספא בוזו דהבא
לית סוף לאוצריא ספו כל מני חמדתא: בוקה ומבוקה ומבלקה:
ולב נמס ופק ברכים וחלחלה בכל מתנים ופני כלם קבצו פארור:
ביזא וביזא ומתבזזא ופתחת תרעא לשנאה ולב מסי וניקוש
רכובין וזיוע חרצין ואפי כולהון אתחפיאו אכרום אוכמ׳

כקדלא׃ איה מעון אריות ומרעה הוא לכפירים אשר הלך אריה
לביא שם גור אריה ואין מחריד׃ אן מדורי מלכיא ובית משרי
שלטוניא אתר דהוו אזלין מלכיא תמן בניהון שבקין הא
כאריא דישרי על עידיה ללוחצן ולית דמניד׃ אריה טרף
בדי גרותיו ומחנק ללבאותיו וימלא טרף חוריו ומעונתיו טרפה׃
מלכיא מיתן חטוף לנשיהון וביזא לבניהון ומלן אוצריהון
חטוף ובירניתהון ביזא׃ הנני אליך נאם יהוה צבאות והבערתי
בעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי מארץ טרפך
ולא ישמע עוד קול מלאככה׃ הא אנא שלח רוגזי עלך אמר יי
צבאות ואדליק באשתא רתיכך ושלטונך תקטיל בחרבא
ואשיצי מארעא סחורתיך ולא ישתמע עוד קל אזגדך׃
הוי עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא ימיש
טרף׃ יי קרתא אשדי דם זכי כולה כדבין ביזא מליא לא פסיק
קטולי׃ קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה׃
קל ניקוש מחא וקל זיוע גלגלין וסוסון מפנכין ורתכין מקפצין׃
פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד פגר ואין
קצה לגויה יכשלו בגויתם׃ פרש מסיק להוב וצלהוב סיפין ו
וצחצוח מורנין וסגי קטילין והמון פגרין ולית סוף לקטיליא ק
יתקלון בקטיליהון׃ מרוב זנוני זונה טובת חן בעלת כשפים
המכרת גוים בזנוניה ומשפחות בכשפיה׃ מסגיאת אתרגושת
קרתא דהיא כטעיתא נפקת בראשפירת ריןידעא חרשין מסרא
עממיא בטעותה ומלכותא בחרשהא׃ הנני אליך נאם יהוה

צבאות וגליתי שוליך על פניך והראיתי גוים מערך וממלכות
קלונך: הא אנא שלח רוגזי עלך אמר יי צבאות ואגלי בהתת חובך
על אפך ואחזי עממיא בהתתיך ומלכוותא קלניך: והשלכתי עליך
שקוצים ונבלתיך ושמתיך כראי: וארמי עלך שקוצין ואנבלינך
ואשוינך מכערא לעיני כל חזך: והיה כל ראיך ידוד ממך ואמר
שדדה נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים לך: ויהי כל דיחזינך
יתרחק מניך ויימר אתבזיזת נינוה מן ידוי עלה איכא אשכח
דמנחמין ליך: התיטבי מנוא אמון הישבה ביארים מים סביב
לה אשר חיל ים מים חומתה: הא את טבא מאלכסנדריא רבתא
דיתבא ביני נהרוותא מיא סחור סחור לה דשורה ימא מי ימא
שורה: כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו בעזרתך:
כוש סמכוותא ומצרים ולית סוף פוטאי ולובאי הוו בסעדיך: גם
היא לגולה הלכה בשבי גם עולליה ירטשו בראש כל חוצות ועל
נכבדיה ידו גורל וכל גדוליה רותקו בזקים: אף היא לגלותא
תהך בשביא אף עולימהא יטרפון בריש כל שוקיא ועל יקיריהא
רמו עדבין וכל רברבהא יתרקון בשישלן: גם את תשכרי
תהיני עלמה גם את תבקשי מעוז מאויב: אף את רמיא לרויא
מסלעמא אף את תבען סעיד מבעיל דבבא: כל מבצריך תאנים
עם בכורים אם ינועו ונפלו על פי אוכל: כל כרכך דמן לתינין בכירן
דאם ידעדונון יתרון וישתארון בהון צימוקין דכשרין למיכל:
הנה עמך נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך
אכלה אש בריחיך: הא עמיך חלשין כנשיא בגויך לבעלי [illegible]

אתפתחא יתפתחון תרעי ארעך שיציאת אישתא תוקפך׃ מי
מצור שאבי לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי
מלבן׃ מיא בצירא כנושי ליך תקיפי כרכך אסגא מרוא ושעבידי
בטינא אתקיפי בנינך׃ שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך
כילק התכבד כילק התכבדי כארבה׃ לתמן ייתון עלך עממיא
דתקיפין כאישתא ישיצינך קטולי חרבא יתכנשון עלך משרית
עממין דסגיאין כזחלא יחפינך כקמצא יחסלנך כגובא׃
הרבית רוכליך מכוכבי השמים ילק פשט ויעף׃ אסגית תגרך
מכוכבי שמיא כזחלא דשלח ופרח׃ מנזריך כארבה וטפסריך
כגוב גובי החונים בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא
נודע מקומו אים׃ הא טסך מצלהבין כגובא וטפסרך כזחיל
גובי דשרן בכותליא ביום קריר דכד שמשא דנחא עליהון
מתבדרין ולא אתידע אתרהון עדקין׃ נמו רעיך מלך אשור
ישכנו אדיריך נפשו עמך על ההרים ואין מקבץ׃ איתבדרו
גיברך מלכא דאתור גלו עם משריתך אתבדרו עמך על
טוריא ולית דמכניש׃ אין כהה לשברך נחלה מכתך כל שמעי
שמעך תקעו כף עליך כי על מי לא עברה רעתך תמיד׃ לית
דכאיב על תברך מרעא מחתך כל שמעי שמעתך
טפחו ידיהון עלך חריא ארי על מן לא עדת מחת בשתך תדירא׃

המשא אשר חזה חבקוק הנביא: נבואתא דאתנבי חבקוק
נביא: עד אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא
תושיע: עד אימתי יי אנא מצלי הלא גלי קדמך קבילנא קדמך
על חטופין הלא יוכלא קדמך למפרק: למה תראני און ועמל
תביט ושד וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא: למא אנא חזי אנוסין
ומסתכל בעבדי ליאות שקר ובזוזין וחטופין לקבלי רבתחרותא
ובזידנותא מתגברין: על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט
כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעקל: על כין
פגת אוריתא ולא נפיק לאפרש דינא ארי רשיעיא מסלעמין
לצדיקיא על כין לא נפיק דינא כיון: ראו בגוים והביטו והתמהו
תמהו כי פעל פעל בימיכם לא תאמינו כי יספר: חזו בעממיא
ואסתכלו ואתרפו שהו ארי עובדא אתעביד ביומיכון ולא
תהימנון ארי ישתעון לכון: כי הנני מקים את הכשדים הגוי
המר והנמהר ההלך למרחבי ארץ לרשת משכנות לא לו:
ארי הא אנא מקים ית כסדאי עמא מוחיא וקלילא דאזיל
לפתאי ארעא לאחסנא קרוין דלא דיליה: איום ונורא הוא
ממנו משפטו ושאתו יצא: אימתנין ודחילין אנון מניה דיניה
וגזירתיה נפקין: וקלו מנמרים סוסיו וחדו מזאבי ערב ופשו
פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעופו כנשר חש לאכל: וקלילין
מנמוריא סוסוותיה וחריפין מדיבי רמשא ויררון פרשוהי
ופרשוהי מרחיק ייתון משתון כנשרא דטאיס למיכל: כלו
לחמס יבוא מגמת פניהם קדימה ויאסף כחול שבי

לחטוף אתן מקביל אפיהון דמן כרוח קידומא וכנש כחלא שביא
והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל מבצר ישחק
ויצבר עפר וילכדה׃ והוא על מלכיא מתלעב ועל שלטוניא מחאיך
ליה הוא לכל כרך תקיף מעיק ועבר מליתא וכביש ליה׃ אז חלף
רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו׃ בכין על דראימת רוחיה עלוהי
עדא ממלכותיה וחב על דאסגי יקרא לטעותיה׃ הלוא אתה
מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט שמתו וצור
להוכיח יסדתו׃ הלא את יי ברית עלמא מבראשית את אלהא
דיין קשוט על כל ברייתך קדיש בעבדי הימנותא מימרך קיים
לעלמין יי למעבד דינא בריתהי ודתקיף לאתפרעא אתקינתהי׃
טהור עינים מראות רע והבט אל עמל לא תוכל למה תביט
בגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו׃ בריר מימרך מלמחזי
בעבדי ביש ומלאסתכלא בעבדי ליאות שקר הלא גלא קדמך
למא אנא מסתכל באנוסין ואת יהיב ארכא לרשיעיא ומסלעמין
לדטבין מנהון׃ ותעשה אדם כדגי הים כרמש לא מושל בו׃
ועבדת אנשא כנוני ימא כרחשא דלית שלטן עלוהי׃ כלה בחכה
העלה יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו על כן ישמח ויגיל׃
כולהון דמן לצידא דאחיד נונא בחכתא וכניש ליה בחרמיה
ורמי ליה במצדתיה על כין חדי ודאיץ׃ על כן יזבח לחרמו
ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בריאה׃ על כין
מדבח לזיניה ומסיק בוסמין לסימוותיה ארי בהון טב מיכליה
ושירותיה מטעמא׃ העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים לא
יחמול׃ העל אלין ישלח משריתיה בתדירא לאספא עממין לא

בחיקי׃ על משמרתי אעמדה ואתיצבה על מצור
ואצפה לראות מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי׃ אמר נביא על
מטרתי אנא קאים עתיד משמיש על מצרתי מסכינא למחזי מא
יתמלל עמי ומא איתתב על בעותי׃ ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון
ובאר על הלוחות למען ירוץ קורא בו׃ ואיתתבית מן קדם יי ואמר
כתיבא נבואתא ומפרשא על ספרא דאוריתא בדיל דייחי למחכי
מן דקרי ביה׃ כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה
חכה לו כי בא יבא לא יאחר׃ ארי עתידא נבואתא לזמן ומתקן
קצא ולא יבטל אם יהי אר לא לפתגמא סכרו ליה ארי בזמניה
ייתי ולא יתעכב׃ הנה עפלה לא ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו
יחיה׃ הא רשיעיא בלבהון אמרין לית כל אלין וצדיקיא על
קושטהון יתקיימון׃ ואף כי היין בוגד גבר יהיר
ולא ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף
אליו כל הגוים ויקבץ אליו כל העמים׃ ואף הא כטעי בחמר גבר
יהיר ברשע ולא יתקיים דאפתי כשאול נפשיה והוא כמותא
לא סבע וכניש לותיה כל עממיא וקריב לותיה כל מלכוותא׃
הלא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה חידות לו ויאמר הוי
המרבה לא לו עד מתי ומכביד עליו עבטיט׃ הלא אלין כולהון
עלוהי מתלא יטלון ושועי חודין יימרון ליה ויימר וי דמסגי נכסין
דלא דיליה עד אימתי את מתקיף עלך תקוף חובין׃ הלא פתע
יקומו נשכיך ויקצו מזעזעיך והיית למשסות למו׃ הלא בתכיף
יקומון אנסך ויתגלי מזעזעך ותהי לעדי להון׃ כי אתה שלות
גוים רבים ישלוך כל יתר עמים מדמי אדם וחמס ארץ קרי[illegible]

ישבי בה׃ ארי את בזתא עממין סגיאין יבזונך כל שאר שבטיא
מדמי אנשא וחטוף ארעא דישראל קרתא ירושלם וכל
דדירין בה׃ הוי בצע בצע רע לביתו לשום במרום
קנו להנצל מכף רע׃ יי דאניס ממון דרשע לביתיה לשואה
במרומא מדוריה לאשתיזבא מיד ביש׃ יעצת בשת לביתך
קצות עמים רבים וחוטא נפשך׃ מלכתא בהתא לביתך בזתא
עממין סגיאין ועל נפשך חטיתא׃ כי אבן מקיר תזעק וכפיס
מעץ יעננה׃ ארי אבנא מכותלא צוחא על דאניס לה ושיפא מגו
מרישא עני לה׃ הוי בנה עיר בדמים וכונן קריה
בעולה׃ יי דבני קרתא בדם אשיד ומשכליל קריא בנכלין׃ הלא
הנה מאת יהוה צבאות ויגעו עמים בדי אש ולאמים בדי ריק יעפו׃
הא אמחן תקיפן וחסינן אתין מן קדם יי צבאות וליאות עממיא
תסיף אישתא ומלכותא לריקנו ישתלהיין׃ כי תמלא הארץ
לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על ים׃ ארי תתמלי ארעא למדע
ית דחלתא דיי כמיא דלימא חפן׃ הוי משקה
רעהו מספח חמתך ואף שכר למען הביט אל מעוריהם׃ יי דמשקי
חבריה וזליף בחמא בדיל דישתי ויתרוי ויתגלי קלניה׃ שבעת
קלון מכבוד שתה גם אתה והערל תסב עליך כוס ימין יהוה
וקיקלון על כבודך׃ סבעתא קלנא מיקרא אשתא אף את ואתערטל
סתחר עלך כסדלוט מן קדם יי וייתי קלנא על יקרך׃ כי חמס
לבנון יכסך ושד בהמות יחיתן מדמי אדם וחמס ארץ קריה
וכל ישבי בה׃ ארי חטוף בית מקדשא יחפינך וביזת עממיה
יתבדרינך מדמי אנשא וחטוף ארעא דישראל קרתא ירושלם

וכל דיתבין בה׃ מה הועיל פסל כי פסלו יוצרו
מסכה ומורה שקר כי בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלמים׃
מא אהני צלמא ארי אתכיה עבדיה מתכא ודחלת שקר ארי
אתרחיץ ליבא דעבדיה עלוהי למעבד טעון דלית בהון צרוך׃
הוי אמר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם הוא יורה
הנה הוא תפוש זהב וכסף וכל רוח אין בקרבו׃ דאמר לצלים אעא
קום ולדחלת אבנא אתערי והיא שתקא ורמיא הוא מכוי הא
הוא מחפי ליה דהב וכסף וכל רוח לית במעוהי׃
ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ׃ ויי אתרעי לאשראה
שכינתיה בהיכלא דקודשיה יסופון מן קדמוהי כל דחלת ארעא׃
תפלה לחבקוק הנביא על שגינות׃ צלותא דצלי
חבקוק נביא כד אתגלי ליה על ארכא דיהב לרשיעיא דאם
יתובון לאוריתא בלבב שלים ישתביק להון ויהון כל חוביהון
דחבו קדמוהי הא כשלותא׃ יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה
פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור׃
יי שמעית שימע גבורתך דחלית יי לברבין עובדך דאתיהב
ארכא לרשיעיא דאם יתובון לאוריתך ולא תבו ואינון מרגזין
קדמך בגו שניא דיהבת להון חייא בכין את עתיד להודעא
גבורתך בגו שניא דאמרתא [illegible] לחדתא עלמא לאתפרעא מן
רשיעיא דעברו על מימרך וצדיקיא עבדי רעותך בגו רוגזך
רחמין תדכר׃ אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה
שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ׃ במיתן אוריתא לעמיה [illegible]
[illegible]ומא אתגלי וקדישא מטורא דפארן בגבורת עד[illegible]

אתחפיאו שמיא זיו יקריה ואמרי תושבחתיה מליא ארעא: ונגה
כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה: וזיהור יקריה כזיהור
בראשית אתגלי וזקוקין ממרכבת יקריה נפקין תמן גלא ית
שכינתיה דהות מטמרא מבני אנשא בתקוף רומא: לפניו ילך
דבר ויצא רשף לרגליו: מן קדמוהי משתלח מלאך מותא ונפיק
בשלהובית אישתא ממימריה: עמד וימדד ארץ ראה ויתר
גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו: אתגלי
ואזיע ארעא ואיתי מבולא על עם דרא דעברו על מימריה ואף
בתניתא כד חבו קדמוהי בחוביהון כין בלבילנון לעממיא
ואתפרקו טוריא דמלקדמין מכא רמתא דמן עלמא גבורת
עלמא דיליה: תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ
מדין: כד פלחו בית ישראל לטעוותא מסרתינון ביד כושן
חייבא וכד תבו למעבד אוריתא עבדית להון נסין וגבורן פרקתנון
מיד מדינאי על יד גדעון בר יואש: הבנהרים חרה יהוה אם
בנהרים אפך אם בים עברתך כי תרכב על סוסיך מרכבותיך
ישועה: הא על מלכין ומשריתהון דסגיאין במי נהרא הוה רגז
מן קדמך שו ועל מלכיא הוה רוגזך ובימא הורעתא להון
פורענות גבורתך ארי אתגליתא על מרכבת יקרך שפי נתך
לעמך תקוף ופורקן: עריה תעור קשתך שבעות מטות אמר
סלה נהרות תבקע ארץ: אתגלאה אתגליתא בגבורתך בדיל
קימך דעם שבטיא מימרך קיים לעלמין להון בזעתא טינרין
תקיפין נפקו נהרין שטפין ארעא: ראוך יחילו הרים זרם מים
עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא: באתגליותך על טורא

דסיני חזו יקרך זעוטוריא ענני מטרא עדו ארים תהומא קליה חילי
מרומא אתמהו וקמו ושמש ירח עמד זבלה לאור חציך יהלכו
לנגה ברק חניתך: אף במעבדך נסין ליהושע במישר גבעון
שמשא וסיהרא קמו במדוריהון עמך במימרך אתגברו בתקוף
נצחן גבורתך: בזעם תצעד ארץ באף תדוש גוים: באיתיותך לוט
על סנאי עמך באתגליותך למתבר רשיעי ארעא ברגזך קטלת
עממיא: יצאת לישע עמך לישע את משיחך מחצת ראש מבית
רשע ערות יסוד עד צואר סלה: אתגליתא למפרק ית עמך למפרק
ית משיחך שיציתא מן קדמיהון מלכיא ושלטוניא מבתיהון
תרכת חייביא תברת חיליהון דגלי עמך על צורי סנאיהון מימרך
קיים לעלמין: נקבת במטיו ראש פרזו
יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכול עני במסתר: בזעתא ימ׳
בחוטריה דמשה וגיברי רישי משרית פרעה דחשיבו מחשבין
על עמך דברתנון כרוח עלעולין טבעתנון בימא דסוף עד דרחקו
ושעבידו ית עמך ויהבו עיצא בסתרא לאובידיהון: דרכת בים
סוסיך חמר מים רבים: אתגליתא על ימא במרכבת יקרך
ברגור מיין סגיאין: שמעתי ותרגז בטני לקול צללו שפתי יבוא
רקב בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם
יגודנו: אמרת בבר שמעית וזעו הלכי מן קדם דינא דאידינן
מצראי לקל מליא אליך צלא ספותי אחד זיעא לחכימי ובאתר
דשרינא זעית דשבקני ליום עקא לעדן אסקא גלות עמיה מני
ית פריני: כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים כחש מעשה
זית ושדמות לא עשה אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר ברפתים

ארי מלכות בבל לא תתקיים ולא תעביד שולטן על ישראל יתקטלון
מלכי מדי וגיברי יון לא יצלחון ישתיצון רומאי ולא יגבון קסומא
מירושלם ואני ביהוה אעלוזה אגילה באלהי ישעי בכן על ניסא
ופורקנא דתעביד למשיחך ולשארא דעמך דישתארון יודון
למימר אמר נביא ואנא במימרא דיי אבוע ארום לאלהא עביד
פורקני יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידרכני
למנצח בנגינותי יהיב שם דסעיד לי בחילא ומשוי רגלי קלילין
כאילתא ועל בית תוקפי יקימנני לדדיליה נצחנין וגבורן קדמוהי
אנא מנגין בתושבחתי

דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה
בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה פתגם נבואה מן קדם יי דהוה
עם צפניה בר כושי בר גדליה בר אמריה בר חזקיה ביומי יאשיה
בר אמון מלך שבטא דבית יהודה אסף אסף כל מעל פני האדמה
נאם יהוה שיצאה אשיצי כולא מעל אפי ארעא אמר יי אסף
אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות את הרשעים
והכרתי את האדם מעל פני האדמה נאם יהוה אי[illegible] אנשא
ובעירא אסיף עופא דשמיא ונוני ימא על דאסגי[illegible]תקלת רשיעיא
ואשיצי ית אנשא מעל אפי ארעא אמר יי ונטיתי ידי על יהודה
ועל כל יושבי ירושלם והכרתי מן המקום הזה את שאר הבעל
ואת שם הכמרים עם הכהנים וארים מחת גבורתי על אנש יהודה
ועל כל יתבי ירושלם ואשיצי מן אתרא הדין ית שאר בעלא ית

צפניה

שוס פלחיהון עם כומריהון׃ ואת המשתחוים על הגגות לצבא
השמים ואת המשתחוים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם׃
וית דסגדין על איגריא לחילי שמיא וית דסגדין ודמקיימין
בשמא דיי׳ תיבין וימן בשום פתכריהון׃ ואת הנסגים מאחרי
יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשהו׃ וית דאסתחרו
לאחרא מבתר פולחנא דיי׳ ולא תבעו ית דחלתא דיי׳ ולא
בעו מן קדמוהי׃ הס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכין
יהוה זבח הקדיש קראיו׃ ספו כל רשיעיא מן קדם יי׳ אלהים
קריב יומא דעתיד למיתי מן קדם יי׳ ארי אתקין יי׳ קטול [illegible]
מזמנוהי׃ והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על
השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים מלבוש נכרי׃ ויהי ביום
קטלא דעתיד למיתי מן קדם יי׳ ואסער על רברביא ועל בני מלכא
ועל כל דמתרגשין למפלח לטעוותא׃ ופקדתי על כל הדולג על המפתן
ביום ההוא הממלאים בית אדוניהם חמס ומרמה׃ ואסער על כל
דמהלכין בנמוסי פלשתאי בעדנא ההוא דמלן בית רבונהון חטוף
ונכלין׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה משער הדגים ויללה
מן המשנה ושבר גדול מהגבעות׃ ויהי בעדנא ההוא אמר יי׳ קל
צווחתא מ[illegible] ניא ויללא מן עופלא ותברא רבא מן גבעתא׃
הלילו ישבי המכתש כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל נטילי
כסף׃ אייליו [illegible] יתבין בנחלון דקדרון ארי איתבר כל עמא דדמן
עובדיהון לעובדי עמא דארעא דכנען אשתיציאו כל עתירי
נכסיא׃ והיה בעת ההיא אחפש את ירושלם
בנרות ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם האמרים בלבבם

לא ייטיב יהוה ולא ירע׃ ויהי בעדנא ההוא אפקיד ית בלושין
ויבלשון ית יתבי ירושלם כמא דבלשין בנברשתא ואסער על
גבריא דשלן שליוא על נכסיהון דאמרין בליבהון לא רעוא
קדם ה׳ לאטבא ואף לא לאבאשא׃ והיה חילם למשסה ובתיהם
לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם׃
ויהון בתיהון לעדי ובירניתהון לבזא ויבנון בתין ולא יתבון
ויצבון כרמין ולא ישתון ית חמרהון׃ קרוב יום יהוה הגדול קרוב
ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור׃ קריב יומא דעתיד
למיתי מן קדם ה׳ רבא קרוב ומוחי לחדא קל יומא דעתיד
למיתי מן קדם ה׳ דביה מרר וצוח תמן גיבריא מתקטלין׃ יום
עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שואה ומשואה יום חשך
ואפלה יום ענן וערפל׃ יום תעבור יומא ההוא יום עקא ועיק יום
רגוש ואתרגושא יום חשוך וקבל יום עננא ואמטתא׃ יום שופר
ותרועה על הערים הבצורות ועל הפנות הגבוהות׃ יום שופר
ויבבא על קרויא כריכתא ועל רמתא מנטלתא׃ והצרותי לאדם
והלכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים׃
ואעיק לבני אנשא ויהכון כסמן ארי קדם ה׳ חבו וישתפיך דמהון
כעפרא ונבילתהון כסחותא׃ גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם
ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלה אך
נבהלה יעשה את כל ישבי הארץ׃ אף כספהון אף דהבהון לא
יכול לשיזבותהון ביום רוגזא דה׳ ובאישת פורענותיה יסופון כל
רשיעי ארעא ארי גמירא ברם שיצאה יעביד כל יתבי ארעא
התקוששו וקשו הגוי לא נכסף׃ אתכנשו ואיתו

ואתקרבו עם דרא דלא חמיד למתב לאוריתא: בטרם לדת חק
כמוץ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבוא
עליכם יום אף יהוה: עד לא תפוק עליכון גזירת בית דינא ותהון דמן
לכמוצא מאידרא דנסבא רוחא וכטולא דעדי מן קדם יומא עד
לא ייתי עליכון תקוף רוגזא דייי עד לא ייתי עליכון יום רוגזא דייי:
בקשו את יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק
בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף יהוה: תבעו ית דחלתא דייי כל
ענותני ארעא דדיני רעותיה עבדו תבעו קושטא תבעו ענותנותא
מא אם יתגן עליכון ביום רוגזא דייי: כי עזה עזובה תהיה ואשקלון
לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר: ארי עזה
שביקא תהי ואשקלון לצדו אשדוד בטיהרא יתרכונה ועקרון
תתעקר: הוי ישבי חבל הים גוי כרתים דבר
יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין יושב [illegible]
בספר ימא עמא דחייבין לאשתיצאה גזירת פתגמא דייי עליכון
דיתבין בכנען ארע פלשתאי ואבדינכון מבלי יתיב: והיתה חבל
הים נות כרת רעים וגדרת צאן: ויהי ספר ימא דירוות בית משרי
רעין וחטרין דען: והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון
בבתי אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם
ויהי ערבא לשארא דבית יהודה עליהון יתפרנסון בבתי אשקלון
ברמשא יביתון ארי ייעול דוכרנהון לטבא קדם ייי אלההון
ויתיב גלותהון: שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר חרפו
את עמי ויגדילו על גבולם: שמיע קדמי חסודי מואב ואתרברבות
בני עמון דחסידו ית עמי ואתרברבו על תחומהון: לכן חי אני נאם

אדני צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדום תהיה ובני עמון
כעמרה ממשק חרול ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית
עמי יבזום ויתר גוי ינחלום: בכין קיים אנא אמר יי צבאות אלהא
דישראל ארי מואב כסדום תהי ובני עמון כעמורה משמט
מלוחין ומחפורין דמלח וצדו עד עלמא שארא דעמי יבזונון
ושאר שבטיא יחסנונון: זאת להם תחת גאונם כי חרפו ויגדילו
על עם יהוה צבאות: דא להון חלף אתרברבותהון ארי חסידו
ואתרברבו על עמיה דיי צבאות: נורא יהוה עליהם כי רזה את כל
אלהי הארץ וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים: דחילא יי
אמר למפרקהון ארי אמאיך ית כל דחלת ארעא ויבעון מן
קדמוהי גבר מאתריה כל נגוות עממיא: גם אתם כושים חללי
חרבי המה: אף אתון כושאי קטילי חרבי תהון: ויט ידו על צפון
ויאבד את אשור וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר: וירים
מחת גבורתיה על צפונא ויאביד ית אתוראה וישוי ית נינוה
לצדו אשתממו כמדברא: ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי
גם קאת גם קפוד בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון חורב בסף כי
ארזה ערה: וישרון בגוה עדרין דכל חיות ברא אף קתין אף קופדין
בפיתוח תרעהא יביתון קל עופא דמנציף בכוהא חרובו תרעהא
וטללהא סתרו: זאת העיר העליזה היושבת לבטח האמרה
בלבבה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר
עליה ישרק יניע ידו: דא קרתא תקיפתא דיתבא לרחצן דאמרא
בליבה אנא ולית בר מני עוד איכדין הות לצדו בית משרי חיות
ברא כל דיעבר עלה יכלי ויניד בידיה:

הוי

מראה ונגאלה העיר היונה: דמוחיא ומתפרקא קרתא
דמסגיא לארגזא: לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא
בטחה אל אלהיה לא קרבה: לא שמעת בקל עבדוהי נביא
ולא קבילת אלפן במימרא דיי לא אתרחיצת ולפולחנא
דאלהיה לא אתקרבת: שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה
זאיבי ערב לא גרמו לבקר: רברבהא בגוה כאריון נהמין
דיינהא דיבי דמשא לא מורכין לצפרא: נביאיה פחזים אנשי
בגדות כהניה חללו קדש חמסו תורה: נביי שקרהון דבגוה
באשין גברין שקרין כהניא מפסין קדשא חטפין באוריתא:
יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה
בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא ידע עול
בשת: יי זכאה אמר לאשראה שכינתיה בגוה לית קדמוהי
למעבד שקר הא כנהור צפרא דאזיל ותקין כין דיניה נפיק
לאפרש ולא מתעכב ולא ידעין עוליא בהתא: הכרתי גוים
נשמו פנתם החרבתי חוצותם מבלי עבר נצדו עריהם מבלי
איש מאין יושב: שיצית עממיא אצדיאה בירניתהון אחריבית
שוקיהון מבלי עדי צדיאה קרויהון מבלי אנש מבלי יתיב:
אמרתי אך תיראי אתי תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל
אשר פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עלילותם:
אמרית ברם תידחלון מן קדמי תקבלון אולפן ולא יפסוק
מדורהון מארע בית שכינתי כל טבוון דאמרית להון איתי
להון בכין אקדימו חבילו כל עובדיהון: לכן חכו לי נאם יהוה
ליום קומי לעד כי משפטי לאסוף גוים לקבצי ממלכות לשפך

עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל הארץ׃
בכין סברו למימרי אמר יי ליום אתגליותי למדן ארי דיני
לכנשא עממיא לקרבא מלכוותא למשפך עליהון חמתי
כל תקוף רוגזי ארי באישת פורענותי יסופון כל רשיעי ארעא׃
כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם יהוה
לעבדו שכם אחד׃ ארי בכין אשני על עממיא ממלל חד בחיר
ליאה כולהון בשמא דיי למפלח קדמוהי כתף חד׃ מעבר
הרי כוש עתרי בת פוצי יובילון מנחתי׃ מעבר לנהרי הודו
המין יתובון גלוות עמי דאתגליאו ויהון מיתן להון הא
בנין׃ ביום ההוא לא תבושי מכל עלילותיך אשר פשעת
בי כי אז אסיר מקרבך עליזי גאותך ולא תוספי לגבהה עוד
הר קדשי׃ בעדנא ההוא לא תיבהתין מכל עובדך בישיא
דתבעת במימרי ארי בכין אגלי מגויך תקיפי תושבחתיך ולא
ין לאתרברבא עוד בטורא דקודשי׃ והשארתי בקרבך
ני ודל וחסו בשם יהוה׃ ואשאר בגויך עם ענותן ומקביל
ויתרחצון בשמא דיי׃ שארית ישראל לא יעשו עולה
דברו כזב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי המה ירעו
צו ואין מחריד׃ שארא דישראל לא יעבדון שקר ולא
ימללון כדבין ולא ישתכח בפומהון לישן דנכלין ארי אנון
יתפרנסון וישרון ולית דמניד׃ רני בת ציון
עו ישראל׃ שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלם׃ שבחי
ציון יבעו ישראל חדאו ובועי בכל לב כנשתא
שלם׃ הסיר יהוה משפטיך פנה איבך מלך ישראל יהוה

בקרבך לא תיראי רע עוד׃ אגלי מינך דייני שקרא מגויך פלחי בעלי
דבבך מלכיה דישראל מימרא דיי׳ אשרי שכינתיה בגויך לא
תידחלין מן קדם בישא עוד׃ ביום ההוא יאמר
לירושלם אל תיראי ציון אל ירפו ידיך׃ בעדנא ההוא יתאמר
לירושלם לא תידחלין ציון לא יתרשלן ידך׃ יהוה אלהיך בקרבך
גבור יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתו יגיל עליך
ברנה׃ מימרא דאלהיך אמר לאשראה שכינתיה בגויך גיבר פריק יחדי
עלך בחדוא יכבוש על חובך ברחמתיה ידוץ עלך בתושבחן׃
נוגי ממועד אספתי ממך היו משאת עליה חרפה׃ דהוו
מעכבין זמני מועדיך ארחיקית מגויך ווי עליהון על דהוו
זינהון לקבליך ומחסדין ליקרי׃ הנני עשה את כל מעניך בעת
ההיא והושעתי את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתים לתהלה
ולשם בכל הארץ בשתם׃ הא אנא עביד גמירא עם כל משעבדיך
בעדנא ההוא ואפרוק ית מטלטליא ומבדריא אקריב ואשוינון
לתושבחא ולשום בכל ארעא דהתתהון׃ בעת ההיא אביא אתכם
ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ
בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה׃ בעדנא ההוא אייתי
יתכון ובעדנא ההוא אכניש יתכון ארי אתין יתכון לשום ולתושבחא
בכל עממי ארעא כד אתיב ית גלותכון לעיניכון אמר יי׳׃

כג

בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד

היה דבר יהוה ביד חגי הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת
יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר׃ בשנת תרתין
לדריוש מלכא בירחא שתיתאה ביומא חד לירחא הוה פתגם
נבואה מן קדם ײ ביד חגי נביא לות זרובבל בר שאלתיאל רבה
דבית יהודה ולות יהושע בר יהוצדק כהנא רבא למימר׃ כה
אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית
יהוה להבנות׃ כדנן אמר ײ צבאות למימר עמא הדין אמרו
עד כען לא מטא עדן בית מקדשא דײ לאתבנאה׃
ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם ײ ביד חגי נביא למימר׃ העת לכם אתם לשבת
בבתיכם ספונים והבית הזה חרב׃ העדן כשר לכון דאתון
יתבין בבתיא דמטללין בכיורי ארזיא ובית מקדשא הדין
חרוב׃ ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם׃
כדנן אמר ײ צבאות שוו ליבכון על אורחתכון׃ זרעתם
הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש
ואין חום לו והמשתכר משתכר אל צרור נקוב׃ זרעין אתון
סגי ומעלין זעיר אכלין ולא סבעין שתן ולא רוון לבשין ולא
שחין להון ודמיתגר מיתגר למאירתא׃ כה
אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם׃ כדנן אמר ײ צב
שוו ליבכון על אורחתכון׃ עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית
וארצה בו ואכבד אמר יהוה׃ סקו לטורא ואיתו אעין ובנו
ביתא ואתרעי לאשראה שכינתי ביה ביקר אמר ײ׃ פנה
אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם

יהוה צבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו׃
מתפנן אתון סגי והוי לזעיר ומעלין אתון ליה לביתא ואנא שלח
ביה מארתא חלף מא אמר יי צבאות חלף בית מקדשי דהוא
חלוב ואתון להטין גבר לביתיה׃ על כן עליכם כלאו שמים מטל
והארץ כלאה יבולה׃ על כין בדיל חוביכון פסקו שמיא [illegible]
מלאחתא מטרא וארעא פסקת מלמעבד פירין׃ ואקרא חרב
על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ו[illegible]
אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל [illegible]
כפים׃ וקרית חורבא על ארעא ועל טוריא ועל עיבורא ו[illegible]
חמרא ועל משחא ועל כל דמפקא ארעא ועל אנשא ועל
בעירא ועל כל ליאו[illegible]ין׃ וישמע
זרבבל בן שלתיאל ויה[illegible]שע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל
שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כא[illegible]
שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה׃ ושמע זרו[illegible]
בר שאלתיאל ויהושע בר יהוצדק כהנא רבא וכל ש[illegible]
דעמא למימרא דיי אלההון ועל פתגמי חגי נביא [illegible]
דשלחיה יי אלההון ודחילו עמא מן קדם יי׃ ויאמר [illegible]
מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נא[illegible]
ואמר חגי נביא דיי בשליחות מן קדם יי לעמא למימר
מימרי בסעדכון אמר יי׃ ויער יהוה את רוח זרבבל בן
שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול
ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות
אלהיהם׃ ואער יי ית רוח זרובבל בר שאלתיאל רבה דבית [illegible]

יהודה וית רוח יהושע בר יהוצדק כהנא רבא וית רוח כל שארא
דעמא ואתו ועבדו עבידתא בבית מקדשא דיי צבא אלההון׃
ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שתים
לדריוש המלך׃ ביום עסרין וארבעה לירחא בשתיתאה בשנת
תרתין לדריוש מלכא׃ בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה
דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר׃ בשביעאה בעסרין וחד
לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם יי ביד חגי נביא למימר׃ אמר
נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול ואל שארית העם לאמר׃ אימר כען לזרובבל בר
שאלתיאל רבה דבית יהודה וליהושע בר יהוצדק כהנא רבה
ולשארא דעמא למימר׃ מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית
הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלא כמהו כאין
בעיניכם׃ מן בכון דאשתאר דחזא ית ביתא הדין ביקריה קדמאה
ומא אתון חזן יתיה כען הלא כד ליתוהי כין הוא בעיניכון׃ ועתה
חזק זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וחזק
כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה צבאות׃ וכען
תקף זרובבל אמר יי ותקף יהושע בר יהוצדק כהנא רבה ותקף
כל עמא דארעא אמר יי ועבידו ארי מימרי בסעדכון אמר יי
צבאות׃ את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי
עמדת בתוככם אל תיראו׃ ית פתגמא דגזרית עמכון במפקכון
ממצרים ונביי מלפין ביניכון לא תדחלון׃ כי
כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את
השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה׃ ארי כדנן אמר יי

צבאות עוד חדא זעירא היא ואנא מזיע ית שמיא וית ארעא וית
ימא וית יבשתא׃ והרעשתי את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים
ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות׃ ואזיע ית כל
עממיא וייתון חמדת כל עממיא ואמלי ית ביתא הדין יקרא אמר
ײ צבאות׃ לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות׃ דילי כספא ודילי
דהבא אמר ײ צבאות׃ גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן
הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה
צבאות׃ סגי יהי יקריה דביתא הדין בתראה מן קדמאה אמר
ײ צבאות ובאתרא הדין איתין שלמא אמר ײ צבאות׃
בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שתים לדריוש
דבר יהוה אל חגי הנביא לאמר׃ בעסרין וארבעה לתשיעי
בשנת תרתין לדריוש הוה פתגם נבואה מן קדם ײ עם חגי
למימר׃ כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר
כדנן אמר ײ צבאות שאל כען ית כהניא אוריתא למימר
ישא איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל
הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים
ויאמרו לא׃ האיטול גבר בסר קודשא בכנף לבושיה ויקרב
בכסותיה ללחמא ולתבשילא ולחמרא ולמשחא ולכל דמתאכל
היתאסר ואתיבו כהניא ואמרו לא׃ ויאמר חגי אם יגע טמא
נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא׃ ואמר חגי
אם יקרב טמי נפשא בכל אלין היסתאב ואתיבו כהניא ואמרו
יסתאב׃ ויען חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגוי
הזה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא

53

הוא׃ ואתיב חגי נביא ואמר כין עמא הדין וכין כנשתא הדא קדמי
אמר יי׳ וכין כל עובדי ידיהון ודיקרבון תמן מסאב הוא׃ ועתה
שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם שום אבן אל אבן
בהיכל יהוה׃ וכען שוו כען ליבכון מן יומא הדין ולעילא עד לא
תסס נדבך על נדבך בהיכלא דיי׳׃ מהיותם בא על ערמת עשרים
והיתה עשרה בא אל היקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים׃
הוותון עלין לערמת עסרין והווא עסרה עלין אתון למעצרת
[illegible] חמשין גרבין דחמר והווא עסרין׃ הכיתי אתכם בשדפון
ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה׃
מחתי יתכון בשדפנא ובירקנא ובברדא ית כל עובדי ידיכון
ולית כון תיבין לפולחני אמר יי׳׃ שימו נא לבבכם מן היום הזה
ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל
יהוה שימו לבבכם׃ שוו כען ליבכון מן יומא הדין ולעילא מיום
עסרין וארבעה לתשיעאה למן יומא דשרי לאשתכללא היכלא
דיי׳ שוו ליבכון׃ העוד הזרע במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון
ועץ הזית לא נשא מן היום הזה אברך׃ העד כען עיבורא באידרא
ועד כען גופניא ותיניא ורמוניא ואילני זיתיא לא טענו מן יומא
הדין אבריך׃ ויהי דבר יהוה שנית אל חגי
בעשרים וארבעה לחדש לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳
תנינות עם חגי בעסרין וארבעה לירחא למימר׃ אמר אל זרבבל
פחת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ׃ אימר
לזרובבל רבה דבית יהודה למימר אנא מזיע ית שמיא וית
ארעא׃ והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים

והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו
ואהפוך כורסי מלכוותא ואתבר תקוף מלכוות עממיא ואהפוך
רתכין ורכביהון ויתקטלון סוסוון ורכביהון גבר בחרבא דאחוהי
ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבבל בן שאלתיאל עבדי
נאם יהוה ושמתיך כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות בעידנא
ההוא אמר יי צבאות אקרבינך זרובבל בר שאלתיאל עבדי
אמר יי ואשוינך כגלף דעזקא על יד ארי בך אתרעיתי אמר יי
צבאות

בחדש השמיני בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה
בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר בירחא תמינאה בשנת תרתין
לדריוש הוה פתגם נבואה מן קדם יי עם זכריה בר ברכיה בר
עדו נביא למימר קצף יהוה על אבותיכם קצף יהוה רגזא מן
יי על אבהתכון על דארגיזו קדמוהי ואמרת אלהם כה אמר
יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה
צבאות ותימר להון כדנן אמר יי צבאות תובו לפולחני
יי צבאות ואתפני במימרי לאיטבא לכון אמר יי צבאות
אל תהיו כאבתיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים לאמר
כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים ומעלליכם
הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה לא תהון כאבהתכון
דאתנביאו להון נבייא קדמאי למימר כדנן אמר יי צבאות
תובו כען מאורחתכון בישתא ועובדיכון בישיא ולא קבילו

אעיתו למימרי אמר יי׳ אבותיכם איה הם והנביאים הלעולם
יחיו: אבהתכון אן אינון ואם תימרון נבייא לעלמא קיימין
בקושטא נבייא לעלמא קיימין: אך דברי וחקי אשר צויתי את
עבדי הנביאים הלא השיגו אבותיכם וישובו ויאמרו כאשר
זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכנו וכמעללינו כן עשה אתנו:
ברם פתגמי וקימי דפקידית ית עבדי נבייא הלא ארביקו
כון ותבו ואמרו כמא דחשיב יי׳ צבאות למעבד לנא
התנא וכעובדנא כין עבד עימנא: ביום
רים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת
ם לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיהו בן עדוא
א לאמר: ביום עסרין וארבעה לחד עסר ירחין הוא ירחא
שבט בשנת תרתין לדריוש הוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם
בר ברכיה בר עדו נביא למימר: ראיתי הלילה והנה
כב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצולה
סוסים אדמים שרקים ולבנים: חזיתי בליליא והא גברא
ל סוס סמוק והוא קאים בין אילני הדסיא די בבבל
והי סוסון סומקין קחחין וחיורין: ואמר מה אלה אדני
ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה המה אלה: ואמרית
מא אלין רבוני ואמר לי מלאכא דממלל עמי אנא אחזינך
מא אנון אלין: ויען האיש העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר
שלח יהוה להתהלך בארץ: ואתיב גברא דקאים בין אילני הדסיא
ואמר אלין דשלח יי׳ להלכא בארעא: ויענו את מלאך יהוה
העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ

ישבת ושקטת׃ ואתיבו ית מלאכא דיי דקאים בין אילני הדסיא
ואמרו הליכנא בארעא והא כל ארעא יתבא שליוא ושקטא׃
ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרחם את
ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה׃ ואתיב
מלאכא דיי ואמר יי צבאות עד אימתי את לא תרחים על
ירושלם ועל קרויא דבית יהודה דאיתיתא עליהון לוט דנן ש
שנין׃ ויען יהוה את המלאך הדבר בי דברים טובים דברים
ואתיב יי ית מלאכא דממליל עמי פתגמין תקנין פ
דניחומין׃ ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה
יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה׃ ואמר
מלאכא דממליל עמי אתנבי למימר כדנן אמר יי צב
מתפרע אנא פורענות ירושלם וציון קנאה רבה׃ וקצף גד
קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה
לרעה׃ ורגז רב אנא רגיז על עממיא דשלן שליוא דאנ
על עמי זעיר ואנון מסיעין לאבאשא׃
כה אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה
צבאות וקו ינטה על ירושלם׃ בכין כדנן אמר יי אתוב לירו
ברחמין בית מקדשי יתבני בה אמר יי צבאות וחוט משחתא
יתנגיד על בנין כותלי ירושלם׃ עוד קרא לאמר כה אמר יהוה
צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובחר
עוד בירושלם׃ עוד אתנבי למימר כדנן אמר יי צבאות עוד
יתמלין קרוי עמי טובא וינחים יי עוד ית ציון ויתרעי עוד
בירושלם׃ ואשא את עיני וארא והנה ארבע

קרנות׃ וזקפית ית עיני וחזית והא ארבע מלכוון׃ ויאמר אל המלאך
הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה
את ישראל וירושלם׃ ואמרית למלאכא דממליל עמי מא אלין
ואמר לי אלין מלכוותא דבדרא ית אנש יהודה ית ישראל
ויתבי ירושלם׃ ויראני יהוה ארבעה חרשים׃
ואחזיני יי ארבעה אומנין׃ ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר
אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא
ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים
ארץ יהודה לזרותה׃ ואמרית מא אלין אתן למעבד
ואמר אלין מלכוותא דבדרא ית אנש יהודה ולא
שלהלכא בקומא זקופא ואתו אלין לאזעא יתהון
לכוות עממיא דנטלא זין על ארעא דבית יהודה
ואשא עיני וארא והנה איש ובידו
וזקפית עיני וחזית והא גברא ובידיה חוט דמשחתא׃
אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלם לראות כמה
ארכה׃ ואמרית לאן את אזיל ואמר לי למשח
למחזי כמה פתיה וכמה אורכה׃ והנה המלאך
יצא ומלאך אחר יצא לקראתו׃ והא מלאכא דממליל
ומלאכא אוחרנא נפיק לקדמותיה׃ ויאמר אלו רץ אליו ק
הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם מרב אדם
בתוכה׃ ואמר ליה רהוט מליל עם עולימא דין למימר
ית ירושלם מסגי אנשא ובעירא בגוה׃ ואני אהיה
חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה׃ ומימרי

יי׳ לה אמר יי׳ כשור דאישא מקף לה סחור סחור ובי יקרא אשרי
שכינתי בגוה׃ הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם יהוה
כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוה ואכלו למבדרא
ואמרו להון את כנשון ואיתו מארע צפונא אמר יי׳ ארי כארבע
רוחי שמיא בדרית יתכון אמר יי׳ הוי ציון המלטי יושבת
בבל׳ אכלו לכנשתא דציון ואמרו לה אשתיזבי ואיתאבי
במדינת בבל׳ כי כה אמר יהוה צבאות
כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע בכם
עינו׳ ארי כדנן אמר יי׳ צבאות בתר יקרא דאמיד לאי
שלחני על עממיא דבזזין יתכון ארי דמנזיק לכון כמן
ידיה למקרב בבבת עינוהי׳ כי הנני מניף את ידי על
שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני׳ הא
מרים ית מחת גבורתי עליהון ויהון עדי לפלחיהון
יי׳ צבאות שלחני׳ רני ושמחי
בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה׳ בועי וחדאי כנשתא ד
אנא מתגלי ואשרי שכינתי בגויך אמר יי׳ ונלוו
אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וי
צבאות שלחני אליך׳ ויתוספון עממין סגיאין על
בעדנא ההוא ויהון קדמי לעם ואשרי שכינתי בגו
ארי יי׳ צבאות שלחני לאתנבאה ליך׳ ונחל יהוה א
חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם׳ ויח
יהוה ית חלקהון על ארעא דקודשא ויתרעי עו
הס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קד

ג מן קדם ש׳ ארי אתגלי ממדור קודשיה ׃ ויראני את יהושע
הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד
על ימינו לשטנו ׃ ואחזיני ית יהושע כהנא רבא קאים
קדם מלאכא דש׳ וחטא קאים על ימיניה לאסטנא ליה ׃ ויאמר
יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר
בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש ׃ ואמר ש׳ לחטא יגער ש׳
בך חטא ויגער ש׳ בך דאתרעי לאשראה שכינתיה בירושלם
הלא דין אוד משיזב מיקידא ׃ ויהושע היה לבש בגדים צואים
ועמד לפני המלאך ׃ ויהושע הוה ליה בנין דנסיבן להון נשין דלא
כשרן לכהונתא וקאים קדם מלאכא ׃ ויען ויאמר אל העמדים
לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו ׃ ויאמר אליו ראה
העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות ׃ ואתיב ואמר
למשמשין קדמוהי למימר אימרו ליה ויפיק נשין דלא
כשרן לכהונתא מביתיה ואמר ליה חזי דאעבריתי מנך חובך
ואלבשית יתך זכוון ׃ ואמר ישימו צניף טהור על ראשו וישימו
הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד ׃
ואמר ישוון מצנפא דכיא על רישיה ושויאו מצנפא דכיא על ואלבשיה ית
רישיה ואסבוהי איתתא דכשרא לכהונתא ומלאכא דש׳ קאים ׃
ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר ׃ ואסהיד מלאכא דש׳ ביהושע
למימר ׃ כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך
ואם את משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר
את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה ׃ כדנן אמר
ש׳ צבאות אם באורחן דתקנן קדמי תהך ואם ית מטרת מימרי

תיטר ואף את תדין לדמשמשין בבית מקדשי ואף תיטר ית
עזרתי ובאחיות מיתיא אחייך ואיתין לך רגלין מהל
סרפיא האלין שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ור
לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמח ש
כען יהושע כהנא רבא את וחברך דיתבין קדמך ארי ג
כשרין למעבד להון נסא אנון ארי האנא מיתי ית עבדי
ויתגלי כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אח
עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון
ההיא ביום אחד ארי הא אבנא דיהבית קדם יהושע על
חדא שבעה חזין לה האנא גלי חזותה אמר יהוה צבאות ו
ית חובי ארעא ההיא ביומא חד ביום ההוא נאם יהוה צבאות
איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה בעדנא ההוא
צבאות תערעון גבר לחבריה לתחות פירי גופנוהי ולת
תינוהי וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר
משנתו ותב מלאכא דממליל עמי ואעירני כגברא
משנתיה ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה
זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה
מוצקות לנרות אשר על ראשה ואמר לי מא את חזי ואמרית
חזיתי והא מנרתא דדהבא כולה וגולתא על רישה ושבעה
בוציניה עלה שבעה ושבעה דמריקין מנהון משחא לבוצי
דעל רישה ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד ע
שמאלה ותרין זיתין דעלה חד מימין גולתא וחד על
ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אד

ואתיבית ואמרית למלאכא דממליל עמי למימר מה אלין
רבוני׃ ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה
ואמר לא אדני׃ ואתיב מלאכא דממליל עמי ואמר לי
הלא ידעת מא אנון אלין ואמרית לא רבוני׃ ויען ויאמר אלי
לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם
ברוחי אמר יהוה צבאות׃ ואתיב ואמר לי למימר דין פתגמא
דיי זרובבל למימר לא בחיל ולא בגבורא אלהין במימרי
אמר יי צבאות׃ מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישר והוציא
את האבן הראשה תשאות חן חן לה׃ מא את חשיבא מלכותא
חייבתא קדם זרובבל הלא כמישרא ויגלי ית משיחיה דאמיר
שמיה מלקדמין וישלוט בכל מלכוותא׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה
צבאות שלחני אליכם׃ ידי זרובבל שריאה למבני ביתא הדין
וידוהי ישכללוניה ותידעון ארי יי צבאות שלחני לאתנבאה
לכון׃ כאן כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו
את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המה
משוטטים בכל הארץ׃ ארי מן הוא דיבזי דבסר יומא דין על
הוא זעיר הלא יתובון ויחדון כד יחזון ית אבן משקולתא
בידא דזרובבל שבעה נדבכין כאלין קדם יי גלן עובדי בני
אנשא בכל ארעא׃ ואען ואמר אליו מה שני הזתים האלה על
ימין המנורה ועל שמאלה׃ ואתיבית ואמרית ליה מא תרין
זיתיא האלין על ימין מנרתא ועל סמאלה׃ ואען שנית ואמר

[illegible] אירב [illegible]

מעליהם [illegible]

זיתיא [illegible] תרין אסקריטוון [illegible] דהב [illegible]

דהבא: ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה [illegible]

ואמר לי למימר הלא ידעתא מה [illegible] ואמרית [illegible]

אלה שני בני היצהר העמדים על אדון כל הארץ [illegible]

בני רברביא דקימין קדם רבון כל ארעא:

ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה: ותבית וזקפית [illegible]

והא מגילא פרחא: ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר

מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה

לי מא את חזי ואמרית אנא חזי מגילא פרחא אורכה

אמין ופותיה עסר אמין: ויאמר אלי זאת האלה היוצאת

כל הארץ כי כל הגנב מזה כמוה נקה וכל הנשבע מזה כמוה

נקה: ואמר לי דא מומתא דעתידא למפק על אפי כל ארעא

[illegible] דגניב ומכדיב [illegible] לקי וכל דמקיים בשמי לשקר

לקי: הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הגנב ואל

הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו

אבניו: אפיקתה אמר יי צבאות ותיעול לבית גנבא ולבית

בשמי לשקר ותבית בגו ביתיה ותשיציניה וית אעוהי וית [illegible]

ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת

הזאת: ונפק מלאכא דממליל עמי ואמר לי זקוף כען עיניך [illegible]

[illegible] אלין ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת [illegible]

זאת עינם בכל הארץ: ואמר [illegible]